

การศึกษาปัจจัยสร้างสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล
ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

A study of factors creating happiness from tourism in the Bung
Khun Thale of elderly tourists, Surat Thani Province.

ดร.คันธรส สุขกุล
ดร.พูนศักดิ์ บุญยัง

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย
จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)
(เดือนเมษายน 2567)

การศึกษาปัจจัยสร้างสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล
ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

A study of factors creating happiness from tourism in the Bung
Khun Thale of elderly tourists, Surat Thani Province.

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย
จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สทว.)
(เดือนเมษายน 2567)

บทสรุปผู้บริหาร

นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ เน้นการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนฟื้นฟูร่างกาย และจิตใจ ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยว 1-3 วัน มักท่องเที่ยวในประเทศ นิยมการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาล ประเพณี โดยไม่จำกัดว่าจะอยู่ในช่วงฤดูกาลไหนของประเทศ โดยมักเดินทางท่องเที่ยวไปกับบุตรหลาน หรือคนในครอบครัว ชื่นชอบกิจกรรมที่ได้ชมธรรมชาติ ทัศนียภาพงดงาม เช่น ป่าไม้ ภูเขา น้ำตก น้ำพุ ทะเล ซึ่งการท่องเที่ยวจะมี บุตรหลาน ญาติ และคนในครอบครัวเป็นคนหาข้อมูลและจัดการวางแผนการ ท่องเที่ยว ในส่วนของอาหารนั้นชื่นชอบอาหารเพื่อสุขภาพ เน้นการท่องเที่ยวที่มีเวลาพักผ่อนไม่น้อย จนเกินไป พาหนะเดินทางที่ขึ้นลงสะดวก พื้นไม่สูง ประตุนิคมกว้าง ที่พักมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ ออกแบบสำหรับผู้สูงอายุ มีเจ้าหน้าที่นำเที่ยวที่มีความรู้ และควรมีความสามารถด้านการปฐมพยาบาล (วิลาสินี ยนต์วิทย์, 2562) พื้นที่บึงขุนทะเล ต. ขุนทะเล อ.เมือง จ. สุราษฎร์ธานี เป็น “บึงขุนทะเล” เป็นบึงน้ำจืดตามธรรมชาติขนาดใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่กว่า 1,000 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่สามตำบล ของอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี ได้แก่ ตำบลมะขามเตี้ย ตำบลขุนทะเล และตำบลวัดประดู่ เป็นแหล่ง น้ำสำคัญใช้ในการกสิกรรมและมีความสำคัญในเชิง นิเวศวิทยา เป็นที่อาศัยของนกเป็ดน้ำ นกขมิ้นและปลาน้ำจืดหลายชนิด นอกจากนี้ยังมีทิว ทัศน์ที่สวยงาม ตามธรรมชาติ มีศาลาสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ สามารถใช้เป็นพื้นที่ออกกำลังกายก็ได้ ชม ธรรมชาติก็ดี แล้วยังมีวิถีชุมชนด้วย โดยยังคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ที่ลงตัวของธรรมชาติที่สมบูรณ์ ของพื้นที่ และวิถีชีวิตของคนในชุมชน ดังนั้นการศึกษาปัจจัยสร้างสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึง ขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสุขจากการ ท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ความสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า พื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย ($r = 0.155$, $p\text{-value} = 0.015$) มีความสัมพันธ์ระดับน้อย, สิ่งอำนวยความสะดวก ($r = 0.175$, $p\text{-value} = 0.006$) มีความสัมพันธ์ระดับน้อย, ด้านการบริการ/ กิจกรรมการท่องเที่ยว ($r = 0.201$, $p\text{-value} = 0.002$) มีความสัมพันธ์ระดับน้อย และสุขภาพจิต ผู้สูงอายุ ($r = 0.848$, $p\text{-value} = <0.001$) มีความสัมพันธ์ระดับมาก งานวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์แก่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำข้อมูลที่ได้ไปจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่ผู้สูงอายุ สามารถ สร้างรายได้ให้แก่ชุมชนต่อไป

บทคัดย่อ

หัวข้อวิจัย การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล
ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ผู้ดำเนินการวิจัย ดร.คันธรส สุขกุล และ ดร.พูนศักดิ์ บุญยัง
ที่ปรึกษา
หน่วยงาน สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ปีงบประมาณ 2566

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาปัจจัยสร้างสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุจังหวัดสุราษฎร์ธานี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ และศึกษาปัจจัยทำนายความสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 245 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุด และใช้สถิติ Pearson's correlation coefficient วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ พื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย, สิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว และสุขภาพจิตผู้สูงอายุ มีอำนาจทำนายความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ร้อยละ 0.752

Abstract

Research Title A study of factors affecting happiness from tourism in the area around Bung Khun Thale Lake of elderly tourists, Surat Thani Province.

Researcher Dr. Kantarote Sookkul and Dr. Poonsak Boonyoung

Research Consultants

Organization Department of Community Public Health Faculty of Science and Technology Surat Thani Rajabhat University

Academic Year 2023

This research study examines factors creating happiness from tourism in the Bung Khun Thale of elderly tourists, Surat Thani Province. There was a sample of 245 people using multi-stage sampling. Data were analyzed using descriptive statistics and Pearson's correlation coefficient statistics. The tool used to collect data was a questionnaire created by the researcher based on the conceptual framework and review of related literature.

The research results found that factors related to happiness from traveling the area around Bueng Khun Thale Lake of elderly tourists, Surat Thani Province is area/environment/safety, facilities, service aspect /Tourism activities. and mental health of the elderly ($r = 0.848$, $p\text{-value} = <0.001$) had a high level of relationship and the factors have predictive 0.752 %

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณชุมชน ผู้นำชุมชน ผู้สูงอายุ ในการลงพื้นที่เก็บวิจัยในครั้งนี้ที่เสียสละ เวลาในการให้ข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถาม รวมถึงขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย คณาจารย์ทั้งภายในและ ภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่ให้คำปรึกษาและความรู้ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งใน งานวิจัยนี้และขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมให้ คำแนะนำ ทำให้วิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ รวมถึงขอขอบคุณบุคคลในครอบครัวที่เป็นกำลังใจที่ช่วยผลักดันให้งานวิจัยได้ สำเร็จลุล่วง ขอขอบคุณทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) รวมถึงสถาบันวิจัยและหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่คอยให้การสนับสนุน ทั้งวัสดุ อุปกรณ์ เอกสารต่าง ๆ รวมไปถึงการตรวจผลข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น

ดร.คันธรส สุขกุล

๒๐ เมษายน ๒๕๖๗

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์	2
กรอบแนวคิด	2
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง/วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดและทฤษฎีผู้สูงอายุ	4
พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุ	7
ความสุขและปัจจัยสร้างสุข	9
สุขภาพจิตผู้สูงอายุ	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
รูปแบบการวิจัย	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	32

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4	ผลการวิจัย	33
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	44
	สรุปผล	44
	อภิปรายผล	46
บรรณานุกรม		47
ภาคผนวก		
	ภาคผนวก ก เอกสารเกี่ยวข้องกับงานวิจัย	50
	ภาคผนวก ข เอกสารการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	54
	ประวัติคณะผู้วิจัย	56

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	33
2	แสดงจำนวน ร้อยละ พฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง	35
3	แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นต่อพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัยพื้นที่ รอบบึงขุนทะเลของกลุ่มตัวอย่าง.....	36
4	แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นต่อสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ รอบบึงขุนทะเลของกลุ่มตัวอย่าง.....	38
5	แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นต่อการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยวของพื้นที่ รอบบึงขุนทะเลของกลุ่มตัวอย่าง	39
6	แสดงจำนวน ร้อยละ ดัชนีวัดความสุขของกลุ่มตัวอย่าง	40
7	ดัชนีความสุขผู้สูงอายุ.....	41
8	แสดงจำนวน ร้อยละ สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ ของกลุ่มตัวอย่าง	41
9	แสดงสุขภาพจิตผู้สูงอายุ	42
10	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึง ขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ	43
11	แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่ รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณโลจิสติก	43

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด-19 (COVID-19) เป็นไวรัสสายพันธุ์ใหม่ที่แพร่กระจายจากคนสู่คน ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและชีวิตของประชาชนทั่วโลก รัฐบาลหลายประเทศมีมาตรการและยกระดับมาตรการการควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคโควิด-19 เช่น การขอความร่วมมือให้ประชาชนอยู่ในที่อยู่อาศัย มีการประกาศจำกัดการเดินทางระหว่างเมือง มาตรการปิดประเทศ ระงับการเดินทางเข้าประเทศ ของชาวต่างชาติเป็นการชั่วคราว (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) ภายหลังสถานการณ์การระบาดโควิด-19 การปรับเปลี่ยนภาคการท่องเที่ยวโดยเน้นการท่องเที่ยวในกลุ่มที่คาดว่าจะมีความต้องการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น การต่อยอดกิจกรรมที่มีศักยภาพอยู่แล้ว เช่น ด้านธรรมชาติ ด้านวัฒนธรรม หรือด้านจิตวิญญาณ ควบคู่กับการสร้างกิจกรรมรูปแบบใหม่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวที่ได้สัมผัสวิถีชีวิตคนท้องถิ่น เป็นต้น จะเป็นแรงจูงใจ และเพิ่มคุณค่าให้กับการท่องเที่ยว ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, ที่มา

https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/articles/Pages/Article_18Aug2021.aspx)

ผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป แบ่งเป็น ผู้สูงอายุกลุ่มติดสังคม กลุ่มติดบ้าน และกลุ่มติดเตียง โดยผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน หมายถึง กลุ่มผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตัวเองได้บ้าง หรือต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่นเพียงบางส่วน มีความจำกัดในการดำเนินชีวิตในสังคม และเป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่มีโรคเรื้อรังที่ควบคุมไม่ได้ มีภาวะแทรกซ้อนทางด้านร่างกาย หรือจิตใจจนส่งผลการรู้คิดการตัดสินใจการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันพื้นฐาน (วรรณภา อรุณแสง และลัดดา ดำริการเลิศ, 2553) การศึกษาในกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุชาวไทย เน้นการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนฟื้นฟูร่างกาย และจิตเจตนายามท่องเที่ยวในประเทศ ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยว 1-3 วัน นิยมการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลประเพณี โดยไม่จำกัดว่าจะอยู่ในช่วงฤดูกาลไหนของประเทศ โดยมักเดินทางท่องเที่ยวกับบุตรหลานหรือคนในครอบครัว นิยมกิจกรรมที่ได้ชมธรรมชาติ ทดลองยาพางดงาม เช่น ป่าไม้ ภูเขา น้ำตก น้ำพุ ทะเล ซึ่งการท่องเที่ยวจะมี บุตรหลาน ญาติ และคนในครอบครัวเป็นคนหาข้อมูลและจัดการวางแผนการ ท่องเที่ยว ในส่วนของอาหารนั้นชื่นชอบอาหารเพื่อสุขภาพ เน้นการท่องเที่ยวที่มีเวลาพักผ่อนไม่เหน็ดเหนื่อย จนเกินไป พาหนะเดินทางที่ขึ้นลงสะดวก พื้นไม่สูง ประตุมิขนาดกว้าง ที่พักมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ ออกแบบสำหรับผู้สูงอายุ มีเจ้าหน้าที่นำเที่ยวที่มีความรู้ และควรมีความสามารถด้านการปฐมพยาบาล (วิลาสินี ยนต์วิทย์, 2562) การออกเดินทางท่องเที่ยวช่วยเพิ่มระดับของความสุข ทำให้คุณได้สัมผัสธรรมชาติ ได้สูดอากาศที่บริสุทธิ์ ได้ทานอาหารแปลกใหม่ ทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ แบบนี้แหละครับ คือความสุข (ที่มา: <https://news.stou.ac.th/2022/11/19/news-stou-ac-th-2022-11-18-news-stou-happy/>)

จังหวัดในภาคใต้ มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย เช่น หมู่บ้านคีรีวง จ.นครศรีธรรมราช เป็นสถานที่เล่นน้ำ แหล่งเรียนรู้ปรัชญาชาวบ้าน ที่พัฒนาต่อยอดไปสู่การท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับวิถีชุมชน

วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงจังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่มีการขับเคลื่อนเป็นเมืองแห่งความสุข go green

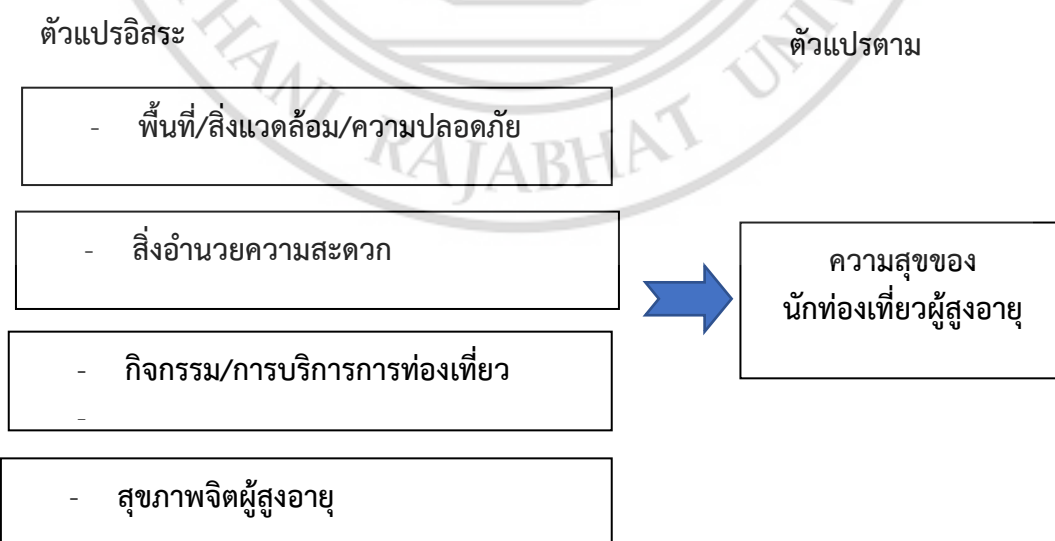
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่บึงขุนทะเล เป็น “บึงขุนทะเล” เป็นบึงน้ำจืดตามธรรมชาติขนาดใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่กว่า 1,000 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่สามตำบลของอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี ได้แก่ ตำบลมะขามเตี้ย ตำบลขุนทะเล และตำบลวัดประดู่ เป็นแหล่ง น้ำสำคัญใช้ในการกสิกรรมและมีความสำคัญในเชิงนิเวศวิทยา เป็นที่อาศัยของนกเป็ดน้ำ นกชนและปลาน้ำจืดหลายชนิด นอกจากนี้ยังมีทิวทัศน์ที่สวยงาม ตามธรรมชาติ มีศาลาสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ สามารถใช้เป็นพื้นที่ออกกำลังกายก็ได้ ชมธรรมชาติก็ดี แล้วยังมีวิถีชุมชนด้วย โดยยังคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ที่ลงตัวระหว่างธรรมชาติที่สมบูรณ์ของพื้นที่และวิถีชีวิตของคนในชุมชน มีนักท่องเที่ยวมาแวะเวียนมากมาย รวมถึงกลุ่มผู้สูงอายุ แต่ทั้งนี้ยังขาดการศึกษาถึงปัจจัยสร้างสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยสร้างสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำข้อมูลที่ได้ไปจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่ผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน และกลุ่มติดสังคม รวมถึงสามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยด้านด้านพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรม/การบริการการท่องเที่ยว และสุขภาพจิตผู้สูงอายุ ที่ส่งผลต่อความสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กรอบแนวคิด

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยสร้างสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. ขอบเขตด้านประชากร

ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. ขอบเขตด้านสถานที่

อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรต้น ประกอบด้วย ด้านพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรม/การบริการการท่องเที่ยว และสุขภาพจิตผู้สูงอายุ และตัวแปรตาม คือ ความสุขของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้สูงอายุ หมายถึง คนทั้งเพศหญิง และเพศชาย ที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป และมีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความสุขจากการท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางที่ทำให้ได้พบผู้คนที่แตกต่างอีกมากมาย ทำให้เราเรียนรู้การผูกมิตร การปรับตัวเข้าหาผู้อื่น และการเปิดใจยอมรับมิตรภาพใหม่ ทำให้เราได้เข้าใจคนรอบข้างได้มากยิ่งขึ้น เราสามารถหามิตรภาพใหม่ ๆ ได้ตลอดช่วงการเดินทาง เริ่มด้วยการทักทาย หรือพูดคุยที่เรียบง่าย

ปัจจัยสร้างสุข หมายถึง ปัจจัยด้านพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรม/การบริการการท่องเที่ยว และสุขภาพจิตผู้สูงอายุ ที่มีผลต่อความสุขในการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำข้อมูลที่ได้ไปจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่ผู้สูงอายุ สามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง/วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานการศึกษาพัฒนางานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี จากแหล่งข้อมูล โดยสรุปเนื้อหาประเด็นดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีผู้สูงอายุ
2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุ
3. ความสุขและปัจจัยสร้างสุข
4. สุขภาพจิตผู้สูงอายุ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีผู้สูงอายุ

1.1 ความหมายของผู้สูงอายุ

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 กำหนดว่าผู้สูงอายุเริ่มเมื่ออายุเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับความแตกต่างกันในแต่ละสังคมสำหรับสังคมไทยนั้นกำหนดว่าผู้สูงอายุหมายถึงบุคคลที่มีสัญชาติไทยและมีอายุตั้งแต่ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

องค์การอนามัยโลก อ้างถึงใน สรุชัย อยู่สาโก.(2550) แบ่งผู้สูงอายุออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้สูงอายุระยะต้น อยู่ระหว่าง 60 –74 ปี, ผู้สูงอายุระยะกลาง อยู่ระหว่าง 75–89 ปี และผู้สูงอายุระยะสุดท้าย อายุ 90 ปีขึ้นไป

วิพรรณ ประจวบเหมาะ (2556) ได้ให้ความหมายของผู้สูงอายุว่า หมายถึง ผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นบริบูรณ์ขึ้นไป และนิยามนี้ใช้เป็นอายุที่เริ่มได้รับสิทธิต่าง ๆ จากทางราชการ อายุเกษียณของข้าราชการ หรืออายุที่เริ่มได้รับเบี้ยยังชีพ

จากการศึกษาความหมายของผู้สูงอายุ สามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป และเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทย หรืออายุที่เริ่มได้รับเบี้ยยังชีพ

1.2 การเปลี่ยนแปลงของผู้สูงอายุ

Thai Health Official (2561) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย ระบบต่าง ๆ ทำงานได้ลดลง ส่งผลให้ร่างกายเสื่อมถอยลงดังนี้ ร่างกายภายนอก ผิวหนังเหี่ยวย่น มีกระดูกบาง เปลี่ยนเป็นสีเทาหรือสี ขาว หลังโก่ง เคลื่อนไหวร่างกายได้ช้าลง กำลังน้อยลง อวัยวะรับรู้สึกระจะเป็นอวัยวะอันดับแรก ๆ ที่เสื่อม เช่น ผื่นงูเส้นเลือดแดง ในหูแข็งตัว ทำให้ได้ยินเสียงไม่ชัดเจน หรือการเปล่งเสียงของผู้สูงอายุจะไม่มีพลัง เนื่องจากกระดูกอ่อนบริเวณกล่องเสียงแข็งตัวและขาดความยืดหยุ่น ขณะที่การบิด เคี้ยวลำบากขึ้นเพราะเหงือกกร่น รากฟันโผล่ฟันขอบเหงือก ทำให้ฟันผุและเสียวฟันได้ง่าย รวมไปถึงกระดูกที่ผุกร่อนและกล้ามเนื้อที่ลีบเล็กลง การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ ที่พบบ่อยในวัยสูงอายุ เช่น การรับรู้ ซึ่งผู้สูงอายุมักยึดติดกับความคิดและเหตุผลของตนเอง จำเหตุการณ์ปัจจุบันไม่ค่อยได้ หลง ๆ ลืม ๆ และชอบย้ำคำถามบ่อย ๆ เรียนรู้สิ่งใหม่ได้ยากเพราะไม่มีความมั่นใจในการปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์ อาจจะมีอาการซึมเศร้า หงุดหงิด ขี้ระแวง วิตกกังวล โกรธ

ง่าย เอาแต่ใจตนเอง มักจะคิดซ้ำซาก ลังเล หวาดระแวง หมกมุ่นเรื่องของตนเอง ทั้งเรื่องในอดีตและอนาคต กลัวถูกหลานทอดทิ้ง รวมถึงสนใจสิ่งแวดล้อมน้อยลง ผู้สูงอายุมักสนใจเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองมากกว่าเรื่องของผู้อื่น และการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม ได้แก่ ภาระหน้าที่และบทบาททางสังคมลดน้อยลง ทำให้ผู้สูงอายุห่างจากสังคม อีกทั้งคนส่วนใหญ่มักมองว่าผู้สูงอายุมีสมรรถภาพและความสามารถลดน้อยลง จึงไม่ให้ความสำคัญหรือใส่ใจมากนัก นอกจากนี้ยังเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้นำครอบครัว กลายเป็นเพียงผู้อาศัยหรือเป็นสมาชิกของครอบครัวเท่านั้น และเมื่อสมรรถภาพร่างกายลดลง ทำให้ความสามารถในการช่วยเหลือตัวเองหรือกิจวัตรประจำวันเป็นไปได้ยากลำบาก จะส่งผลกระทบต่อจิตใจ เกิดความไม่มั่นใจในตนเอง หดหู่กับสภาพตัวเอง อีกทั้งยัง ทำให้ผู้สูงอายุไม่กล้ามีสังคมหรือมีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น

1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย (2546) จำแนกทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงผู้สูงอายุ ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่คือทฤษฎีทางชีววิทยา ทฤษฎีทางจิตวิทยา และทฤษฎีทางสังคมวิทยา มีรายละเอียดดังนี้

1. ทฤษฎีทางชีววิทยา ประกอบด้วย 9 ทฤษฎีดังนี้

1.1 ทฤษฎีว่าด้วย คอลลาเจน (Collagen Theory) เชื่อว่าเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ สารที่เป็นส่วนประกอบของคอลลาเจนและไฟบรัส โปรตีนจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และเกิดการจับตัวกันมาก ทำให้เส้นใยหดสั้นเข้า ปรากฏรอยย่นมากขึ้น ถ้าอยู่ตรงข้อต่อจะมองเห็นปุ่มกระดูกชัดเจน ซึ่งการจับตัวของเส้นใยจะมีมากในช่วงอายุ 30-35 ปี บริเวณที่มีการจับตัวได้แก่ผิวหนัง กระดูก กล้ามเนื้อหลอดเลือดและหัวใจ

1.2 ทฤษฎีว่าด้วยภูมิคุ้มกัน (Immunological Theory) เชื่อว่าเมื่อมีอายุมากขึ้น ร่างกายจะสร้างภูมิคุ้มกันปฏิกิริยาน้อยลง พร้อม ๆ กับสร้างภูมิคุ้มกันชนิดทำลายตัวเองมากขึ้นทำให้ร่างกายต่อสู้กับเชื้อโรคได้ไม่ดี เจ็บป่วยง่าย และภูมิคุ้มกันชนิดทำลายตัวเองจะไปทำลายเซลล์ต่างๆ ของร่างกาย โดยเฉพาะเข้าไปทำลายเซลล์ที่เจริญเต็มที่แล้วไม่มีการแบ่งเซลล์ตัวใหม่เช่น เซลล์สมอง เซลล์กล้ามเนื้อหัวใจ ทำให้หัวใจวายได้ง่าย

1.3 ทฤษฎีว่าด้วยยีน (Genetic Theory) เชื่อว่าการสูงอายุนั้นเป็นลักษณะที่เกิดจากกรรมพันธุ์ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอวัยวะบางส่วนของร่างกายคล้ายคลึงกันหลายช่วงคนเมื่อมีอายุมากขึ้น เช่น ลักษณะศีรษะล้าน ผมหงอกเร็ว

1.4 ทฤษฎีว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงและความผิดพลาดของเซลล์ร่างกาย (Somatic Mutation and Error Theories) ทฤษฎีแรกกล่าวถึง ภาวะการแบ่งตัวผิดปกติ (Mutation) ทำให้เกิดการสูงอายุเร็วขึ้น เช่น การได้รับรังสีเล็กน้อยเป็นประจำหรือได้รับขนาดสูงทันที จะมีผลทำให้เซลล์ชีวิตสั้นลง สำหรับทฤษฎีความผิดพลาด เชื่อว่าเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ จะมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง DNA และถูกส่งต่อไปยัง RNA เป็นเอ็นไซม์ที่เพ่งสังเคราะห์ใหม่ เอ็นไซม์ที่ผิดปกติจะผลิตสารภายในเซลล์ จะมีผลต่อกระบวนการเผาผลาญอาจเสื่อมหรือสูญเสียสมรรถภาพ ถ้าจำนวน RNA ลดลงมาก จะมีผลให้เสียชีวิต

1.5 ทฤษฎีว่าด้วยการเสื่อมและถดถอย (Wear and Tear Theory) ทฤษฎีนี้เปรียบสิ่งมีชีวิตทั้งหลายเหมือนเครื่องจักร เชื่อว่าหลังใช้งานเสร็จแล้วมีการสึกหรอแต่สิ่งมีชีวิตต่างจาก

เครื่องจักรตรงที่สามารถซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอได้เอง เช่น เนื้อเยื่อบางชนิดได้แก่ ผิวหนังเยื่อบุทางเดินอาหาร เม็ดเลือดแดง มีการสร้างเซลล์ใหม่มาทดแทนเซลล์เก่าที่หายไปอย่างต่อเนื่อง เป็นการชะลอความเสื่อมและถดถอยแต่ในระบบเซลล์อื่น ๆ เช่น เซลล์ประสาทและเซลล์กล้ามเนื้อ จะไม่มีการเพิ่มเซลล์ใหม่อีก ทั้งยังถูกทำลายทำให้มีการทำหน้าที่ของอวัยวะของระบบนั้น ๆ ลดลงเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ

1.6 ทฤษฎีว่าด้วยการดูดซึมบกพร่อง (Deprivation Theory) เมื่อคนมีอายุมากขึ้นจะมีการเปลี่ยนแปลงขึ้น เนื่องจากความเสื่อมที่เกิดขึ้นที่ผนังเซลล์ระบบต่างๆ ภายในร่างกายเป็นผลทำให้การดูดซึมหรือการส่งผ่านออกซิเจนและสารอาหารต่าง ๆ ในเลือดไปสู่อวัยวะต่างๆ ได้รับออกซิเจนสารอาหารไม่เพียงพอ อวัยวะจึงเสื่อมลง

1.7 ทฤษฎีว่าด้วยการสะสม (Accumulation Theory) กล่าวว่า ในน้ำเหลืองของคนหรือสัตว์ที่สูงอายุ พบว่า มีการสะสมของสารบางอย่าง ซึ่งมีผลทำให้หยุดการเจริญเติบโตของเซลล์และสารนี้จะไม่พบในคนหรือสัตว์ที่มีอายุน้อย สารที่สะสมนี้มีผลแทรกแซงกระบวนการเผาผลาญของเซลล์ ทำให้ประสิทธิภาพของการซึมผ่านของผนังเซลล์ลดลงในที่สุดจะทำให้การทำงานของอวัยวะต่าง ๆ เริ่มเสื่อมลงและเสียไปในที่สุด

1.8 ทฤษฎีว่าด้วยสารอนุมูลอิสระที่เกิดจากการเผาผลาญ (Free Radical Theory) กล่าวถึงการใช้ออกซิเจนของเซลล์และการเผาผลาญโปรตีน คาร์โบไฮเดรตและอื่น ๆ ทำให้เกิดอนุมูลอิสระ ซึ่งทำลายผนังเซลล์ให้เสื่อมสลายลงสารนี้ถูกเร่งให้เกิดมากขึ้นจากการฉายรังสี โดยปฏิกิริยาเผาผลาญวิตามินเอ วิตามินซี และไนอาซิน

1.9 ทฤษฎีความเครียดและการปรับตัว (Stress and Adaptation Theory) กล่าวว่า ความเครียดที่เกิดในชีวิตประจำวัน ส่งผลทำให้เซลล์ตายได้ บุคคลต้องเผชิญความเครียดบ่อย ๆ จะทำให้บุคคลนั้นเข้าสู่วัยสูงอายุเร็วขึ้น

2. ทฤษฎีทางจิตวิทยา (Psychoanalytic Theory) ประกอบด้วย 2 ทฤษฎีดังนี้

2.1 ทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory) กล่าวว่า ผู้สูงอายุจะมีความสุขหรือความทุกข์ขึ้นอยู่กับภูมิหลังและการพัฒนาจิตของผู้นั้น ถ้าผู้สูงอายุเติบโตด้วยความมั่นคง อบอุ่น มีความรักแบบถ้อยที่ถ้อยอาศัย เห็นความสำคัญของคนอื่นได้เป็นอย่างดีมักจะเป็นผู้สูงอายุที่ค่อนข้างจะมีความสุข สามารถอยู่ร่วมกับลูกหลานและผู้อื่นได้โดยไม่เดือดร้อน ในทางกลับกัน ถ้าผู้สูงอายุเกิดมาอยู่ร่วมกับใครไม่ได้ ไม่อยากช่วยเหลือผู้อื่น จิตใจคับแคบ ผู้สูงอายุมักจะเป็นผู้ไม่ค่อยมีความสุข

2.2 ทฤษฎีความปราชญ์ (Intelligence Theory) เชื่อว่าผู้สูงอายุที่ยังปราชญ์เปรื่องและคงความเป็นปราชญ์อยู่ได้เพราะเป็นผู้ที่มีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอมีการค้นคว้าและพยายามที่จะมีการเรียนรู้ตลอดเวลา ผู้ที่มีลักษณะเช่นนี้ต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี มีฐานะเศรษฐกิจดีพอเป็นเครื่องเกื้อหนุน

3. ทฤษฎีสังคมวิทยา ประกอบด้วย 5 ทฤษฎีดังนี้

3.1 ทฤษฎีบทบาท (Role Theory) มีแนวคิดว่าการปรับตัวการเป็นผู้สูงอายุ น่าจะเกี่ยวกับทฤษฎีบทบาท คือ บุคคลนั้นจะรับบทบาททางสังคมที่ต่างกันไปตามตลอดชีวิต เช่น บทบาทการเป็นพ่อ แม่ สามี ภรรยา ความเป็นคนถูกกำหนดโดยบทบาทหน้าที่ที่ตนกำลังรับผิดชอบ บุคคลจะ

อยู่ในสังคมอย่างมีความสุขได้ขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ตนกำลังเป็นอยู่ได้เหมาะสมเพียงใด โดยอายุจะเป็นองค์ประกอบในการกำหนดบทบาทของแต่ละคนในช่วงชีวิตที่ผ่านมา

3.2 ทฤษฎีกิจกรรม (Activity Theory) ผู้สูงอายุที่มีกิจกรรมอยู่เสมอๆ จะมีบุคลิกภาพที่กระฉับกระเฉง มีภารกิจอย่างสม่ำเสมอทำให้มีความพึงพอใจในชีวิต ปรับตัวได้ดีกว่าผู้สูงอายุที่ปราศจากกิจกรรม มีภาพพจน์ในด้านบวก ชอบเข้าร่วมกิจกรรมผู้สูงอายุ เป็นการทดแทนบทบาทที่เสียไปจากการที่ต้องเป็นหม้าย การเกษียณอายุจากการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้สูงอายุจะมีความสุขได้ ควรมีบทบาทหรือกิจกรรมทางสังคมตามสมควร เช่น มีงานอดิเรก การเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรม สมาคม ชมรม

3.3 ทฤษฎีการแยกตนเอง (Disengagement Theory) เชื่อว่าการที่ผู้สูงอายุไม่เกี่ยวข้องกับบทบาททางสังคม เป็นเพราะการถอนสภาพบทบาทของตนเอง ตามปกติผู้สูงอายุจะลดกิจกรรมลงในขณะที่ปรับตนเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงตามปกติของกระบวนการผู้สูงอายุ

3.4 ทฤษฎีความต่อเนื่อง (Continuity Theory) ผู้สูงอายุจะแสวงหาบทบาททางสังคมให้มาทดแทนทางสังคมเก่าที่สูญเสียไป ยังคงปรับตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ

3.5 ทฤษฎีระดับชั้นอายุ (Age Stratification Theory) อายุเป็นหลักเกณฑ์สากลที่จะกำหนดบทบาท สิทธิ หน้าที่ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามชั้นอายุ จากอายุหนึ่งไปสู่อีกอายุหนึ่ง

2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุ

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มผู้สูงอายุที่มีความเฉพาะตัวโดยมีความสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (ลัดดา ศรีอัมพรเอกกุล และวีระวัฒน์ จันทิก, 2561) ดังนี้คือ

กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบที่ต้องการได้รับความสำราญ (Recreational tourists) เน้นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการพักผ่อนร่างกาย เน้นความสำราญ พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเน้นการท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ นอกจากนี้ยัง พบว่านักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ มีความชอบท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลประเพณี (กรวรรณ สังขร และคณะ, 2558)

กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวมุ่งหาประสบการณ์ (The experiential tourists) เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ที่แท้จริง สนใจศึกษาและได้รับประสบการณ์จริงจากแหล่งท่องเที่ยวที่ได้ไปสัมผัส ดังเช่น การศึกษาของ Aswin Sangpikul (2007)

กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบต้องการสัมผัสกับคนท้องถิ่น (The experimental tourists) โดยมีลักษณะเด่นคือ ชอบติดต่อกับพูดคุยกับคนท้องถิ่น เพื่อเรียนรู้และทำความเข้าใจในชีวิตความเป็นอยู่ มีการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของคนท้องถิ่น เนื่องจากผู้สูงอายุยังมีความต้องการทางสังคม เป็นผู้ที่อยากมีความกระฉับกระเฉง กระตือรือร้น และยังต้องการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ

กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ใช้ชีวิตแบบคนท้องถิ่น (The existential tourists) ซึ่งนักท่องเที่ยวประเภทนี้มีความต้องการผิงตัวเอง หรือใช้ชีวิตภายใต้

วัฒนธรรมและวิถีชีวิต เดียวกับนักท่องเที่ยวอื่น ชอบใช้เวลาอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเป็นเวลานาน ดังเช่น การศึกษาของ วาริชต์ มัธยมบุรุษ (2554) พบว่า นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเน้นท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยเป็น แหล่งท่องเที่ยวที่สามารถซึมซับความรู้สึกได้ยาวนานเหมือนการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าหรือแบบไม่เร่งรีบ (Slow tourism)

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จึงพอสรุปพฤติกรรม การท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ได้ดังนี้

1) กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเน้นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเป็นสิ่งดึงดูดใจต่อการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว นอกจากนี้ต้องเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถซึมซับความรู้สึกได้ยาวนานเหมือนการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าหรือแบบไม่เร่งรีบ และต้องเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

2) กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุนิยมเดินทางท่องเที่ยวแบบกลุ่มหรือหมู่คณะ โดยมีครอบครัวหรือญาติร่วมเดินทางและร่วมตัดสินใจ ซึ่งผู้สูงอายุนิยมเดินทางไปเที่ยวกับลูกหลาน ญาติพี่น้อง หรือคนในครอบครัว (พงศ์เสวก เอนกจรรย์พร, 2558) เช่นเดียวกับ Nimrod, G. (2008) ที่พบว่า ข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางของผู้สูงอายุ คือ ไม่สามารถหาเพื่อนร่วมเดินทาง

3) กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุมีความต้องการความสะดวกสบายในการเดินทางภายในแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าความหรูหรา ทั้งการเดินทางโดยทางเท้าและทางรถยนต์ เช่น ถนนต้องมีความลาดชันน้อย เรียบ และสามารถใช้รถเข็นได้นอกจากนี้ระยะทางในการเที่ยวชมสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุไม่ควรเกินครึ่งชั่วโมงต่อรอบ ด้วยข้อจำกัดทางร่างกายของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ (วาริชต์ มัธยมบุรุษ, 2554) เช่นเดียวกับ กรวรรณ สังขกร และคณะ (2558) พบว่า นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ชาวไทยต้องการโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เน้นการพักผ่อน เช่น การแค่วันหรือต้องมีเวลาให้ พักก่อนไปอีกสถานที่หนึ่ง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ

4) ด้านความปลอดภัย โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุมีความต้องการด้านความปลอดภัยของเมืองท่องเที่ยว ที่ตั้งของที่พัก แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (ราณี อิศัยกุล และคณะ, 2552) และให้ความสำคัญกับการบริการด้านความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่เป็นสำคัญ เช่น เจ้าหน้าที่นำเที่ยว ต้องควร มีความรู้ด้านการปฐมพยาบาล มีจุดบริการด้านสุขภาพในสถานที่ท่องเที่ยว มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ (กรวรรณ สังขกร และคณะ, 2558) ซึ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเน้นการท่องเที่ยว และบริการที่มีคุณภาพดีและคุ้มค่าจากผู้ให้บริการทางการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับความพึงพอใจเป็นหลัก และมีความยินดีที่จะจ่ายเงินเพิ่มขึ้นเพื่อแลกต่อการบริการที่ดีขึ้นเป็นพิเศษ

5) กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุมีความต้องการอาหารเพื่อสุขภาพ เนื่องจากสุขภาพของผู้สูงอายุจะมีความเสี่ยงในการติดเชื้อทางด้านอาหารและน้ำได้มากกว่านักท่องเที่ยววัยอื่น ๆ การนำเสนอจุดเด่น ของอาหารท้องถิ่นที่หลากหลาย รวมทั้งการเลือกซื้อสินค้าระลึกของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุจะเน้นเป็นสินค้าที่สามารถใช้เป็เครื่องประดับบ้านได้ และราคาไม่แพงแต่ดูดี เพื่อให้เป็นของที่ระลึกแก่บุคคลอื่น และเป็นสินค้าที่ผลิตโดยชุมชน (วาริชต์ มัธยมบุรุษ, 2554)

3. ความสุขและปัจจัยสร้างสุข

ความสุข หรือ สุข ก็คือ ความรู้สึกสบายกายสบายใจ รู้สึกชอบหรือพึงพอใจกับชีวิต ความสุขมีหลายรูปแบบ เช่น ความสนุกสนาน ความพอใจ ความภูมิใจ การสมปรารถนา เป็นต้น หากเป็นไปในทางศาสนา ความสุข ยังหมายรวมถึงการดำรงชีวิตที่ดี หรือการมีความเจริญในชีวิต (กรมสุขภาพจิต, 2565)

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสุขของคนไทย

พบว่า ตัวแปรโมเดลทั้งหมด (ความพึงพอใจในสุขภาพจิต ความพึงพอใจในครอบครัว ความพึงพอใจในชุมชน และความพึงพอใจในงาน) มีผลกระทบเชิงบวกต่อความสุขของคนไทย โดยที่ความพึงพอใจในสุขภาพจิต เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อการพยากรณ์ความสุข นอกจากนั้นยังพอสรุปได้ว่าตัวแปรระดับการศึกษา และรายได้/รายจ่ายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในขณะที่ตัวแปรเชิงเศรษฐกิจสังคมอื่นๆ ให้ผลที่หลากหลาย ผลการศึกษาชิ้นนี้ไม่เพียงยืนยันการค้นพบของงานวิจัยในต่างประเทศ แต่ยังได้พิสูจน์ความสัมพันธ์ของ คุณภาพชีวิต (ในรูปแบบของความพึงพอใจในสุขภาพจิต ความพึงพอใจ ในครอบครัว ความพึงพอใจในชุมชน และความพึงพอใจในงาน) ว่าเป็นปัจจัยสำคัญของความสุขของคนไทย (กัลยาณี เสนาสุ, 2559)

4. สุขภาพจิตผู้สูงอายุ

ปัญหาสุขภาพจิตที่พบในผู้สูงอายุ (สำนักส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต, 2558)

ปัญหาที่รบกวนจิตใจผู้สูงอายุมักเป็นเรื่องสัมพันธ์ภาพในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดยเฉพาะคนในครอบครัวและสิ่งที่คุณสูงอายุไว้วางใจมากที่สุดคือการเสียหน้า การเสียคุณค่าและการเสียความเคารพจากผู้อื่น ส่วนปัญหาสุขภาพจิตที่พบบ่อยในผู้สูงอายุคือ เรือ ความเครียดวิตกกังวลเหงา/ว้าเหว่ จู้จี้ขี้บ่น กลัวการถูกทอดทิ้งรู้สึกว้าเหว่ตนเอง ไม่มีคุณค่า นอนไม่หลับ

ความเครียด เป็นสภาวะจิตใจและร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นผลจากการปรับตัวเพื่อเตรียมพร้อมในการรับมือต่อสิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้าต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมที่บีบคั้น กดดัน คุกคามให้เกิดความทุกข์ความไม่สบายใจ หรือความไม่พอใจ (กรมสุขภาพจิต, 2541)

อาการที่แสดงว่าผู้สูงอายุเกิดความเครียด

1. อารมณ์ตึงเครียด ยิ้มไม่ออก สนุกไม่ออก หัวใจเต้นแรง
2. ผิวน้ำแข็งหรือแห้ง บางครั้งชาตามปลายมือปลายเท้า
3. มึนทั้งหัว หรือปวดท้ายทอย
4. หงุดหงิดง่าย ดูไม่มีความสุข หรือเบื่อหน่ายกับชีวิต
5. คิดเรื่องต่าง ๆ ไม่ค่อยออก
6. ไม่อยากพูดคุยกับใคร
7. ขาดความกระตือรือร้น ไม่ค่อยมีพลังหรือแรงกระตุ้น ในการทำ งาน
8. เวลาเหลือจนไม่รู้ว่าจะทำอะไร
9. นอนหลับยากขึ้น หรือไม่หลับเลย
10. มีปัญหาด้านการรับประทานอาหาร อาจทานมากหรือน้อยกว่าปกติ
11. ไม่ค่อยอยากออกไปเจอญาติมิตร เพื่อน หรือใคร ๆ

12. ไม่ค่อยสนใจงานอดิเรก หรือกิจกรรมที่ตนเองเคยสนใจทำ หรือเข้าร่วม
13. รู้สึกหงุดหงิด โกรธ คนหรือสภาวะการณ์รอบ ๆ ตัว

ความวิตกกังวล มีความวิตกกังวลที่ต้องพึ่งพาลูกหลาน มักแสดงออกเด่นชัดเป็นความกลัวขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เช่น กลัวไม่มีคนเคารพยกย่องนับถือกลัว ว่าตนเองไร้ค่ากลัวถูกทอดทิ้ง กลัวเป็นคน งก ๆ เงิน ๆ กลัวถูกทำร้ายกลัวนอนไม่หลับ กลัวตายความวิตกกังวลแสดงออกทางด้านร่างกายเช่น เป็นลม แน่น หน้าอก หายใจไม่ออก อาหารไม่ย่อย ไม่มีแรง อ่อนเพลีย นอนไม่หลับ กระสับ กระส่าย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชิ้นนภา นิลสนธิ (2559) ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้านการพัฒนาการฟื้นฟูจิตวิญญาณ: ปัจจัยแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและการตั้งใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ กรณีศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยผลักดันทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวโดยการผ่อนคลายเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกสูงสุด รองลงมาคือการพบสิ่งใหม่ความสมบูรณ์ทางกายภาพ ความภูมิใจในตนเอง การหลีกเลี่ยงและการอยู่เหนือตนเอง ตามลำดับ สำหรับปัจจัยดึงดูดทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยการมีบรรยากาศที่สงบ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกสูงสุด รองลงมา คือ การได้อยู่ท่ามกลางธรรมชาติ การมีสถานที่ที่มีความไกลจากที่ อยู่ถาวร การมีประสบการณ์ร่วมอย่างแท้จริง การมีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ ตามลำดับ สำหรับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว มีอิทธิพลทางบวกต่อการตั้งใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ

ธนันรัช วัชรธร, วรุฒิ เฟื่องพันธ์ และสุวิชัย โกศัยยะวัฒน์ (2560) ศึกษาความต้องการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุในเขต อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 2) สำรวจแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 3) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความต้องการคือ การมีสุขภาพที่ดี (Healthy) การมีส่วนร่วม (Participation) และการมีหลักประกันหรือความมั่นคง (Security) 2) แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีทั้งภายในและภายนอกชุมชนโดย จัดได้ 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวประเภทวิถีไทย 2) รูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวประเภท ธรรมชาติ และ 3) รูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวประเภท นันทนาการ 3) แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สำหรับผู้สูงอายุในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกได้เป็น 3 มิติ 3.1) มิติด้านสุขภาพ หน่วยงานภาครัฐควร มีนโยบายขยายเวลาการเกษียณอายุราชการเพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพทางด้านจิตใจให้ผู้สูงอายุรู้สึกมีคุณค่าใน ตนเอง เนื่องจากผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 60-69 ปี คือกลุ่มผู้สูงอายุมีพลัง หรือ ภาวะพลัมพลัง (Active aging) เป็นช่วงสูงสุดทั้งในด้านประสบการณ์ ภูมิปัญญา มีพร้อมต่อการทำงาน 3.2) มิติด้านการท่องเที่ยว การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทยควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและกำหนดการท่องเที่ยวแบบมุ่งเป้าไปยังผู้สูงอายุ และผู้ดูแลผู้สูงอายุ 3.3) มิติด้านการศึกษา ชมรมผู้สูงอายุมีการรวมกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดูแลสุขภาพ ของผู้สูงอายุ

ปริญญ์ฐ เอื้อยศิริเมธิม นฤชล ธนจิตชัย และเทพรัตน์ เอื้อธรรมถาวร (2560) ศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเลือกเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อนักท่องเที่ยว ในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานภาพสมรส มีอายุอยู่ในช่วง 21-30 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เกษียณอายุ และมีรายได้อยู่ระหว่าง 15,000-35,000 บาท 2. พฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเลือกเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา จากการวิเคราะห์พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอ ปากช่องด้วยรถจักรยานยนต์ การเดินทางในครั้งนี้เดินทางมาพร้อมกับครอบครัว ช่วงเวลาที่เดินทาง มาเที่ยวอยู่ระหว่างเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ ระยะเวลาที่ท่องเที่ยวในอำเภอปากช่องมากกว่า 3 วัน การเดินทางมาเที่ยวในอำเภอปากช่องในครั้งนี้คือพักผ่อนหย่อนใจและพักผ่อนที่โรงแรม 3.ปัจจัยที่ส่งผลต่อนักท่องเที่ยวในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านการส่งเสริมการขาย ปัจจัยด้านกระบวนการ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ถึงร้อยละ 80.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อมั่น 0.05

ชินนภา นิลสนธิ์ และสุวารี นามวงศ์ (2561) วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยผลักดันทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ภูจิตวิญญาน 2) เพื่อศึกษาปัจจัยดึงดูดทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ภูจิตวิญญาน ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยผลักดันที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ 1) การหลีกเลี่ยง 2) การผ่อนคลาย 3) การอยู่เหนือตนเอง 4) ความสมบูรณ์ทางกายภาพ 5) การสนองต่อตนเอง 6) ความภูมิใจในตนเอง 7) การพบสิ่งใหม่ สำหรับปัจจัยดึงดูดที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ 1) ตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ 2) ใกล้ชิดวัฒนธรรมในชุมชน 3) มีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ 4) มีบรรยากาศที่สงบ 5) มีประสบการณ์ร่วมอย่างแท้จริง 6) สถานที่มีความไกลจากที่อยู่ถาวร 7) มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ

ทักษญา เปรมชุตีวัต (2561) ศึกษาลักษณะด้านพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่กลับมาเที่ยวซ้ำในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา 2) ศึกษาความแตกต่างของลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่กลับมาเที่ยวซ้ำในจังหวัดสงขลา และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการกลับมาเที่ยวซ้ำแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลามากที่สุด พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ทางภาคใต้ซึ่งเคยเดินทาง มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาแล้ว 5 ครั้งขึ้นไป ส่วนใหญ่จะไปเช้า-เย็นกลับ และนักท่องเที่ยวมี ระดับความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวจังหวัดสงขลามากที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยว โดยเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในเรื่องของความสวยงามมากที่สุด และมีความพึงพอใจในเรื่องของความหลากหลายของกิจกรรมน้อยที่สุด ส่วนระดับความพึงพอใจที่รองลงมา คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดในเรื่องจำนวนร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่มีอย่างเพียงพอ และมีความพึงพอใจน้อยที่สุดในเรื่องของการบริการอินเทอร์เน็ตฟรี และโดยในภาพรวม ความพึงพอใจด้านความปลอดภัยมีอิทธิพลต่อการตั้งใจกลับมาเที่ยวซ้ำ และการแนะนำต่อบุคคลอื่น มากที่สุด

ประภัสสร คำสวัสดิ์ (2561) ปัจจัยใดที่เป็นตัวกำหนดความสุขที่จะเกิดขึ้นทั้งในสวนของคนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยว และความสุขที่นักท่องเที่ยวพึงจะได้รับจากการท่องเที่ยวในชุมชน จากการพิจารณาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ปัจจัยที่กำหนดความสุขของคนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ สุขภาวะ (ทั้งทางกายและใจ เช่น ผลกระทบทางอารมณ์ทั้งเชิงบวกและลบ) สภาพเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศธรรมชาติ สภาพสังคมและวัฒนธรรม ความเข้มแข็งของชุมชน ความสมดุลของการใช้เวลา การศึกษาและสติปัญญา ชีวิตครอบครัว ธรรมชาติ คุณภาพชีวิต ทรัพยากร มนุษย์ การให้บริการและความปลอดภัย เป็นต้น ส่วนปัจจัยที่กำหนดความสุขของนักท่องเที่ยว ได้แก่ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ความพึงพอใจในชีวิตของนักท่องเที่ยว ความสุขของนักท่องเที่ยว เชิงอัตวิสัย ได้แก่ การมีสุขภาวะ สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศวิทยา สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม การได้รับการบริการและความปลอดภัย ความสุขของนักท่องเที่ยวเชิงภาวะวิสัย ได้แก่ ด้านการเดินทาง และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการเรียนรู้

รัศมี ทองศรีเทพ (2561) ศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจภาพลักษณ์ การท่องเที่ยวของอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 2) เพื่อศึกษาความตั้งใจของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่กลับมาท่องเที่ยวซ้ำ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 3) เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ปัจจัยภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย พบว่า ตัวแปร ปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 11 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันสามารถจัดได้ 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านเครือข่ายสัมพันธ์ทางสังคม เช่น เหตุผลทางธุรกิจ เยี่ยมเพื่อน/ญาติ กีฬาและสันทนาการ และการเข้าร่วมประชุม นิทรรศการ สัมมนา 2) ด้านความผ่อนคลายในการท่องเที่ยว เช่น การพักผ่อน และผ่อนคลาย การช้อปปิ้ง สปา และความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล และ 3) ด้านความสุข ความคุ้มค่าเงิน และเวลา เช่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ความถี่ในการเดินทาง และความน่าสนใจด้านวัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ โดยมีค่าความแปรปรวนของชุดข้อมูลแต่ละด้านเท่ากับร้อยละ 47.23, 14.91 และ 10.10 ตามลำดับ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย พบว่า ด้านความผ่อนคลายในการท่องเที่ยว และด้านความสุขใจ ความคุ้มค่า และเวลา สามารถพยากรณ์ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความตั้งใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ ร้อยละ 51.80 ($R^2 = .518$) โดยปัจจัยทุกตัวมีอำนาจพยากรณ์ในทิศทางบวก ยกเว้นปัจจัยด้านเครือข่ายสัมพันธ์ทางสังคมมีอำนาจพยากรณ์ในทิศทางลบ เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเพื่อเข้าร่วมประชุม นิทรรศการ สัมมนา อาจจะเลือกสถานที่ใหม่ๆ ในการเข้าร่วมประชุม นิทรรศการ และสัมมนา จึงเป็นสาเหตุให้ส่งผลในทิศทางตรงกันข้าม

ศิวพร มีนาภา. (2561) ศึกษาปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยว และปัจจัยองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยว และปัจจัยองค์ประกอบ ของแหล่งท่องเที่ยว ด้านความดึงดูดใจ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านความสำราญจากแหล่งท่องเที่ยว ด้านองค์ประกอบของการบริการ ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของ

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุภาวรรณ สุวรรณสิงห์ (2561) ศึกษาความพึงพอใจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ปัญหา อุปสรรคและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทย ผลการศึกษา พบว่า 1. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยนักท่องเที่ยวพึงพอใจในด้านสถานที่เป็นลำดับแรก รองลงมาด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านราคา 2. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทย ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในประเทศไทยมากกว่า 1 ครั้ง ด้วยตัวคนเดียว ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่สนใจการบริการสวดมนต์บำบัด (Aroma Therapy) โดยมีวัตถุประสงค์ในการมา ใช้บริการเพื่อพักผ่อน และรู้จักแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจากอินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ 3. ปัญหา อุปสรรค และเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ของไทย พบว่า ลูกค้าต้องการความสะดวกเป็นอย่างมาก และต้องการให้แสดงจุดขายการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้ชัดเจน

กนกวรรณ ปิยานุวัฒน์กุล อีสริย์ ศุภเลิศจารุภัทร์ และศุภลักษณ์ นิลนพรัตน์ (2562) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้ เข้าชมการแข่งขันกีฬาเจ็ตสกี “Jet Ski – World Cup 2019” ผลการวิจัย พบว่า ความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้เข้าชมการแข่งขันกีฬาเจ็ตสกี “Jet Ski – World Cup 2019” ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.25) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสูงสุดในด้านสิ่งที่ดึงดูดใจ (Attraction) ($\bar{X}$ = 4.34) รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) ($\bar{X}$ = 4.33) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) ($\bar{X}$ = 4.28) ด้านความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) ($\bar{X}$ = 4.16) และด้านการบริการที่พัก (Accommodation) ($\bar{X}$ = 4.12) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1. ด้านสิ่งที่ดึงดูดใจ มีความคิดเห็นสูงสุดในเรื่องความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว 2. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นสูงสุดในเรื่องกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เน้นสิ่งดึงดูด (Sport Tourism Attractions) 3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นสูงสุดในเรื่องมีร้านค้าตั้งใกล้อยู่แหล่งท่องเที่ยวและชุมชน 4. ด้านความสะดวกในการเดินทางมีความคิดเห็นสูงสุดใน เรื่องเส้นทางในการคมนาคมขนส่งมีความสะดวกสบายและเมื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีสถานที่จอดรถเพียงพอและปลอดภัย และ 5. ด้านการบริการที่พัก มีความคิดเห็นสูงสุดในเรื่องประเภทของที่พักมีความหลากหลายให้เลือกใช้บริการ

ประภัสสร คำสวัสดิ์ (2562) วัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสุಖอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว โดยชุมชนทั้งในส่วนของชุมชนแหล่งท่องเที่ยว และในส่วนของนักท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่อยู่ในชุมชนแหล่งท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในพื้นที่ จากผลการศึกษาพบว่า การมีสุขภาพ สภาพทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศธรรมชาติ สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ความเข้มแข็งของชุมชน ความสมดุลในการ ใช้เวลา การศึกษา/สติปัญญา ชีวิตครอบครัว ธรรมชาติ คุณภาพชีวิต ทรัพยากรมนุษย์ การให้บริการและความ ปลอดภัย ลักษณะทางอารมณ์ คือ ปัจจัยในการกำหนดความสุขของชุมชนแหล่งท่องเที่ยว และพบว่า การมีสุขภาพสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศธรรมชาติ สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ความสมดุลในการใช้เวลา การศึกษา/

สติปัญญา การบริการและความปลอดภัย การเดินทางและสิ่งอำนวยความสะดวก การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน สังคมและวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมกับชุมชน ลักษณะทางอารมณ์ คือ ปัจจัยในการกำหนดความสุขของนักท่องเที่ยว การคำนวณตัวเลขดัชนีความสุขรวมของประชาชนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเท่ากับ 0.91 ส่วนดัชนี ความสุขรวมของนักท่องเที่ยว มีค่าเท่ากับ 0.96 เกินเกณฑ์ความเพียงพอที่ตั้งไว้ที่ 0.65 ทั้งในส่วนของชุมชนแหล่งท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยว ยังพบว่า 1) ชุมชนที่มีความเข้มแข็งทั้งสภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ การพึ่งพาตนเอง ของคนในชุมชน รวมไปถึงความเป็นผู้นำที่มีธรรมาภิบาล เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความสุขของคนในชุมชน มากกว่า ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการบริหารจัดการการท่องเที่ยว 2) ปัญหาหลักที่สำคัญในการกำหนดความสุข จากการท่องเที่ยวของคนในชุมชน ได้แก่ การกระจายผลประโยชน์ที่สมาชิกในชุมชนควรจะได้รับอย่างไม่ทั่วถึงกัน ผลประโยชน์ตกอยู่กับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในชุมชนนั้น ๆ ไม่กี่คน หรือครอบครัว ทำให้สมาชิกในชุมชนส่วนใหญ่มักจะไม่ให้ความร่วมมือในการร่วมกันทำกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชน และชุมชนที่มีลักษณะที่ไม่เน้นการทำ กิจกรรมร่วมกับคนในชุมชน เน้นการขายสินค้าและบริการเป็นหลัก นักท่องเที่ยวมีความสุขน้อยกว่าชุมชนที่มีการ ทำกิจกรรมร่วมกัน

พัทธมน ภมรานนท์ (2562) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ศึกษาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาข้อมูลการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว พบว่าวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเพื่อพาครอบครัวหรือญาติพี่น้องมาท่องเที่ยว เดินทางมาโดยรถของสถานศึกษา/ บริษัทฯ หรือองค์กร ในวันเสาร์-วันอาทิตย์ ใช้ระยะเวลาวันเดียวไปเช้าเย็นกลับ ได้ข้อมูลจากเว็บไซต์ และสื่อออนไลน์ สภาพแวดล้อมมีความสวยงามทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม การเดินทางมีความสะดวก มีบริการต่าง ๆ เช่น สุขา สำหรับเด็กและผู้สูงอายุอย่างเหมาะสมและเพียงพอ มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไว้ดูแลชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงาม และกำลังเป็นที่นิยม มีค่าเฉลี่ยต่อการตัดสินใจมากที่สุดผลการเปรียบเทียบพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวด้านเพศ อายุ สถานภาพ และอาชีพส่งผลต่อการตัดสินใจไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา และรายได้ของนักท่องเที่ยวส่งผลต่อการตัดสินใจแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านพฤติกรรม ของนักท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วงศ์ปัญญา นวนแก้ว และคณะ (2562) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงทัศนอาจร ในภาคเหนือ และทัศนคติที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงทัศนอาจร ในภาคเหนือของประเทศไทย ศึกษาในนักท่องเที่ยวชาวไทย 354 คน ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงทัศนอาจรในภาคเหนือของประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยวโดย ส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวกับเพื่อน จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวระหว่าง 1-5 คน ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว (เฉลี่ย/ครั้ง/คน) ประมาณ 501-1,000 บาท และทัศนคติที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงทัศนอาจรในภาคเหนือของประเทศไทย ส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 4.17$) ปัจจัยสถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงาม

รองลงมา คือ สถานที่ท่องเที่ยวมีชื่อเสียง สถานที่ท่องเที่ยวมีความสงบ รื่นรมย์ ผ่อนคลายจิตใจ สถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเหมาะสม ค่ำค่า สถานที่ท่องเที่ยวมีสะดวกสบายในการเดินทางมาท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวมีความสะอาด สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสม และการบริการให้คำแนะนำหรือข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ตามลำดับ

ชิดชม กันจุฬา (2563) ศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยว แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวซ้ำ ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวเกาะเสม็ด จำนวน 390 คน ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวมีทัศนคติภาพรวมอยู่ในระดับดี แรงจูงใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยมาเที่ยวก่อนหน้านี้ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.7 วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 38.9 การเดินทางมาท่องเที่ยวโดยรถส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 42.6 มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวด้วย 2-3 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 ลักษณะความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคลที่ร่วมเดินทางคือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 39.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวที่มีเที่ยวเกาะเสม็ด พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7P's ประกอบด้วย (ด้านช่องทางจัดจำหน่าย ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ) ทัศนคติ และรายได้ มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$)

เกษราวดี ชูแสง (2564) ศึกษาพฤติกรรมความตั้งใจของนักท่องเที่ยว ในการเข้ามาท่องเที่ยวตามรอยคำขวัญ จังหวัดพัทลุง 2) เพื่อศึกษาแรงจูงใจผลักดันที่ส่งผลต่อความ ตั้งใจในการเข้ามาท่องเที่ยวตามรอยคำขวัญ จังหวัดพัทลุง 3) เพื่อศึกษาแรงจูงใจดึงดูดที่ส่งผลต่อ ความตั้งใจในการเข้ามาท่องเที่ยวตามรอยคำขวัญ จังหวัดพัทลุง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตามรอยคำขวัญจังหวัดพัทลุง ผลการวิจัย พบว่า 1) พฤติกรรมความตั้งใจนักท่องเที่ยวในการเข้ามาท่องเที่ยวตามรอยคำขวัญ จังหวัดพัทลุง ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับจริงมาก 2) แรงจูงใจผลักดันที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้ามา ท่องเที่ยวตามรอยคำขวัญ จังหวัดพัทลุง คือ ด้านความต้องการเสาะแสวงหาประสบการณ์และสังคม ใหม่ ๆ (X12) และ 3) ปัจจัยดึงดูดที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้ามาท่องเที่ยวตามรอยคำขวัญ จังหวัด พัทลุง คือ ด้านนโยบายภาครัฐและเอกชนที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว (X24) ด้านอิทธิพลจากกลุ่มอ้างอิง (X21) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว (X23) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ตามลำดับ ดังนี้ .237 .165 .153 และ .178 และมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ตามลำดับ ดังนี้ .232 .235 .160 และ .137 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001

จินตนา สุริยะศร (2564) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยว 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว 3) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยว และ 4) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวที่มีต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ในกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ใช้รถยนต์ส่วนตัวในการท่องเที่ยวช่วงวันหยุด 1 วัน (ไป-กลับ) 3) นักท่องเที่ยวที่มีอายุ

อาชีพ รายได้ และภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ 0.05 และ 4) ตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัว มีอำนาจในการทำนายการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์การท่องเที่ยวได้ดีที่สุดคือ ด้านการให้บริการ (0.238) ด้านสถานที่ (0.208) ด้านสินค้าและบริการ (0.190) และด้านกิจกรรมที่จัดให้บริการ (0.113) ตามลำดับ โดยร่วมกันอธิบายความผันแปรของอุปสงค์การท่องเที่ยวได้ร้อยละ 62.7

ธวัชรรัตน์ ญาณทศศิลป์ (2564) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวไทยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร หลังสถานการณ์ COVID-19 ระบาดครั้งที่ 1 โดยใช้ปัจจัยแรงผลักดัน (Push Factors) หรือแรงกระตุ้นที่เกิดจากตัวบุคคลเอง และปัจจัยแรงดึงดูด (Pull Factors) หรือแรงกระตุ้นที่เกิดจากตัวกระตุ้นภายนอกทำให้เกิดความต้องการในการออกไปท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวไทยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครหลังสถานการณ์ COVID-19 ระบาดครั้งที่ 1 มี 3 ปัจจัย เรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ท่องเที่ยวไทยจากมากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) , ปัจจัยด้านความต้องการความรู้สึกปลอดภัย (Safety needs) และ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ ปัจจัยด้านความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) ส่งผลทางบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวไทยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครหลังสถานการณ์ COVID-19 ระบาด ครั้งที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยการที่นักท่องเที่ยวต้องการพักผ่อนร่างกาย, ต้องการเปลี่ยนบรรยากาศจาก การอยู่บ้าน, เพื่อหาประสบการณ์ใหม่ๆ ที่น่าตื่นเต้นจากการไปท่องเที่ยว, เพื่อหลีกเลี่ยงจากชีวิตประจำวัน และเพื่อต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ๆ ปัจจัยด้านความต้องการความรู้สึกปลอดภัย (Safety needs) ส่งผลทางบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวไทยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครหลังสถานการณ์ COVID-19 ระบาด ครั้งที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยความปลอดภัยสุขอนามัยในระหว่างการท่องเที่ยว, การป้องกัน ดูแลตนเอง และครอบครัวให้ปลอดภัยในระหว่างการท่องเที่ยว ช่วงสถานการณ์ COVID-19, ทำอย่างไรให้เที่ยว อย่างปลอดภัยจาก COVID-19, ความสำคัญกับการรักษาความสะอาด สุขอนามัย ในการท่องเที่ยว ช่วงสถานการณ์ COVID-19 และการรักษาความสะอาด สุขอนามัยในการท่องเที่ยวช่วงสถานการณ์ COVID-19 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ส่งผลทางบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวไทยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครหลังสถานการณ์ COVID-19 ระบาดครั้งที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยนโยบายรัฐบาลที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยว, รัฐบาลช่วยสนับสนุนค่าที่พักเป็นจำนวน 40% ของราคาโรงแรมที่พักต่อห้องต่อคืน แต่ไม่เกิน 3,000 บาท นอกจากนี้ยังให้เงินสนับสนุนค่าตัวเครื่องบิน เท่ากับ 40% ของราคาตัวเครื่องบิน แต่ไม่เกิน 2,000 บาท และช่วยสนับสนุนคูปองส่วนลดค่าอาหาร มูลค่า 900 หรือ 600 บาทต่อห้องต่อคืนในโครงการ "เราเที่ยวด้วยกัน"

ปัทมพร อิมวิทยา และศรัญญา กันตะบุตร (2564) ศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย เจนเนอเรชั่นวายที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพในจังหวัดเชียงใหม่ มีพฤติกรรมเดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่โดยเครื่องบิน และใช้รถยนต์ส่วนตัวเดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ มาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน นิยมพักที่โรงแรมหรือรีสอร์ท ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพผ่านทาง Google ใช้เวลาท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย 1-3 วัน มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย 8,001 - 11,000 บาท มีการเข้าร่วมทำกิจกรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ คือ การดูนกหรือ

การส่อง มีความพอใจโดยรวมต่อการใช้บริการเชิงส่งเสริมสุขภาพในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด จะกลับมาและแนะนำเพื่อนหรือคนรู้จักให้มาท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพอีกครั้งในอนาคตอย่างแน่นอน ผลการศึกษาด้านแรงจูงใจ จำแนกตามประเภทกิจกรรมเชิงส่งเสริมสุขภาพที่มีผู้เข้าร่วมมากที่สุด 3 อันดับได้แก่ การนวดแผนไทย สปา และการนวดฝ่าเท้า พบว่าปัจจัยหลักของผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด คือ ความต้องการผ่อนคลายร่างกาย และพักผ่อนหย่อนใจ ปัจจัยดิ่งของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมทำกิจกรรมการนวดแผนไทยที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด คือ สถานที่ให้บริการมีความน่าเชื่อถือ ปัจจัยดิ่งของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมทำกิจกรรมการสปาที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด คือ สถานที่บริการมีความสะอาดและมีบรรยากาศที่ถูกสุขอนามัย ปัจจัยดิ่งของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมทำกิจกรรมการนวดฝ่าเท้าที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด คือ สินค้าและบริการมีราคาที่เหมาะสม

รุ่งรวี คล้ายสุวรรณ (2564) ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในจังหวัดชลบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยว ในจังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาในการท่องเที่ยว มากกว่าประสบปัญหาในการท่องเที่ยว ส่วนนักท่องเที่ยวที่มาเดินทางท่องเที่ยว ในจังหวัดชลบุรีส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการท่องเที่ยว ในเรื่องการสร้างถนนและการคมนาคมที่ไม่สะดวก และนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ถนน นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจภายหลังจากการท่องเที่ยว ความคุ้มค่าภายหลังจากการท่องเที่ยว และความตั้งใจจะมาท่องเที่ยว จังหวัดชลบุรีอีกครั้ง ข้อเสนอแนะในการเดินทางท่องเที่ยว ในจังหวัดชลบุรี พบว่า ให้ความเห็นส่วนใหญ่ในเรื่องถนนหนทางไม่ดี เดินทางลำบาก รongลงมา คือ ราคาอาหารและเครื่องดื่มแพงเกินความเป็นจริง ส่วนนักท่องเที่ยวที่การเดินทางท่องเที่ยว ในจังหวัดชลบุรี มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ ราคาของที่ระลึกแพงเกินความเป็นจริง ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยความนิยม และปัจจัยด้านการคมนาคม มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในจังหวัดชลบุรี สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

วรรณพร ว่าจะสุวรรณ (2564) ศึกษา 1) ระดับความคิดเห็นด้านทัศนคติของนักท่องเที่ยวเจเนอเรชั่นวายต่อการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง 2) ระดับความคิดเห็นด้านศักยภาพการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเจเนอเรชั่นวายต่อการท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง 3) ปัจจัยด้านทัศนคติที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยองของนักท่องเที่ยวเจเนอเรชั่นวาย และ 4) ปัจจัยด้านศักยภาพการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยองของนักท่องเที่ยวเจเนอเรชั่นวาย ผลการศึกษพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นด้านทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ระดับความคิดเห็นด้านศักยภาพการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ปัจจัยด้านทัศนคติพบว่า ความรู้/ความเข้าใจอารมณ์/ความรู้สึกและพฤติกรรม ส่งผล ต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยองของนักท่องเที่ยวเจเนอเรชั่นวาย และ 4) ปัจจัยด้านศักยภาพการ

ท่องเที่ยว พบว่า สิ่งดึงดูดใจการเข้าถึงความปลอดภัยและการบริการ/การรองรับ ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยองของนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวาย

ฐิตาภา ตันติพันธุ์ดี (2565) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ช่วงการระบาดโควิด-19 (2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจ กลับไปเที่ยวซ้ำ ของนักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ช่วงการระบาดโควิด-19 โดย ผลวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 31 – 40 ปี สถานภาพสมรส ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 35,001 – 50,000 บาท ซึ่งมีลักษณะการท่องเที่ยวภูเก็ตปีละ 2 ครั้ง และส่วนใหญ่ใช้เวลาท่องเที่ยว 4 - 5 วัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลด้านบวกต่อความพึงพอใจ ได้แก่ ด้านการส่งเสริมทางการตลาด หรือโปรโมชั่น ด้านความเต็มใจที่จะจ่าย และด้านการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลด้านบวกต่อความตั้งใจกลับไปเที่ยวซ้ำ ได้แก่ ด้านการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา ด้านการส่งเสริมทางการตลาด หรือโปรโมชั่น ด้านความเต็มใจที่จะจ่าย ด้านการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และความพึงพอใจ

ทัชชกร สัมมะสุต และคณะ (2566) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ Café Hopping ของผู้บริโภค Gen Z กรณีศึกษา Minimo House Café ซึ่งมีปัจจัยด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวทั้ง 5 ปัจจัย ประกอบไปด้วย สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) การจัดเตรียมสถานที่ (Accommodation) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) และ กิจกรรม (Activities) ในกลุ่มผู้บริโภคที่เคยใช้และไม่เคยใช้บริการร้าน Minimo House Café Enter พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ Café Hopping ของผู้บริโภค Gen Z กรณีศึกษา Minimo House Café มีจำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดใจ ปัจจัยด้านการเข้าถึง และ ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และมีปัจจัย 2 ปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ Café Hopping ของผู้บริโภค Gen Z กรณีศึกษา Minimo House Café ได้แก่ ปัจจัยด้านการจัดเตรียมสถานที่ และปัจจัยด้านกิจกรรม เนื่องจากประเด็นย่อยในแต่ละด้านซึ่งมีความหลากหลาย ยังไม่สามารถวัดค่าความพึงพอใจของปัจจัยได้

วิไลพรรณ ใจวิไล และเกศรา สุกเพชร (2566) ศึกษาพฤติกรรมการเลือกใช้บริการในธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุไทย ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสบการณ์ตลาดบริการและการรับรู้มาตรฐานท่องเที่ยวปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA) ของ นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุไทยกับพฤติกรรมการเลือกใช้บริการในธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยว ผู้สูงอายุไทย ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเลือกใช้บริการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในรูปแบบกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) ที่นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุไทยสนใจมากที่สุดคือ การท่องเที่ยวเพื่อรักษาสุขภาพของนักท่องเที่ยวที่ได้อยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุไทยสนใจเข้าร่วมทำกิจกรรม 3 อันดับแรก คือ 1) กิจกรรมสปา/การนวดแผนไทย 2) กิจกรรมการทำจิตใจให้สงบ และ 3) กิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง เพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานจะเป็นผู้มีส่วนร่วมเดินทางและร่วมทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและส่วนใหญ่จะเลือก ทำกิจกรรมในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวและเทศกาล โดยมีความถี่ในการใช้บริการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 2 ครั้ง/เดือน ส่วนปัจจัยส่วนประสม

การตลาดบริการ ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการให้บริการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเลือกใช้บริการในธุรกิจการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุไทย ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .015 .001 .029 และ .024 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวผู้สูงอายุไทยได้ให้ความสำคัญในด้านผลิตภัณฑ์และบริการมากที่สุด

ราตรีญา อธิภัทรตระกูล (2566) ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดภูเก็ต กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวกลุ่ม ผู้สูงอายุชาวไทยที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยว กลุ่มผู้สูงอายุชาวไทยในจังหวัดภูเก็ต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบอกต่อ รองลงมา คือ การมาเที่ยวซ้ำ ระยะเวลาที่มาเที่ยว การรับทราบข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการไป ตามลำดับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดภูเก็ต คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่ถูกสุขอนามัยและปลอดภัยจากโรคระบาด การส่งเสริมการตลาด กระบวนการในการให้บริการ ราคา ผลิตภัณฑ์ และช่องทางการจัดจำหน่าย ระดับการมีอิทธิพลร้อยละ 54.6 ($R^2 = .546$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด คือ สภาพแวดล้อมที่ถูกสุขอนามัยและปลอดภัยจากโรคระบาด (X_7) ($Beta = .282$) การส่งเสริมการตลาด (X_4) ($Beta = .175$) กระบวนการ ในการให้บริการ (X_6) ($Beta = .119$) ราคา (X_2) ($Beta = .111$) ผลิตภัณฑ์ (X_1) ($Beta = .109$) และช่องทางการจัดจำหน่าย (X_3) ($Beta = .095$) ตามลำดับ

ตารางสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง/ตัวแปร

ผู้วิจัย (พ.ศ.)	วิธีการศึกษา	ข้อค้นพบที่นำไปสู่การสกัดตัวแปร
ราตรีญา อธิภัทรตระกูล (2566)	ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุชาวไทย	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุชาวไทย 1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่ถูกสุขอนามัยและปลอดภัยจากโรคระบาด 2. การส่งเสริมการตลาด 3. กระบวนการในการให้บริการ ราคา ผลิตภัณฑ์ และช่องทางการจัดจำหน่าย
ชินนภา นิลสนธิ (2559)	ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพะด้านการพัฒนาการฟื้นฟูจิตวิญญาณ: ปัจจัยแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและการตั้งใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ	ปัจจัยแรงจูงใจ 1. การผ่อนคลาย การพบสิ่งใหม่ ความสมบูรณ์ทางกายภาพ ความภูมิใจในตนเอง การหลีกเลี่ยงและการอยู่เหนือตนเอง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ปัจจัยดึงดูด

		2. บรรยากาศที่สงบ การต้องอยู่ท่ามกลาง ธรรมชาติ การมีสถานที่ที่มีความไกลจากที่ อยู่ ถาวร การมีประสบการณ์ร่วมอย่างแท้จริง การ มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ เป็นปัจจัยที่มี อิทธิพลทางบวก ต่อความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยว
ธนันรัช วัชรธร, วรุฒิ เฟิงพันธ์ และสุวิชัย โกศัย ยะวัฒน์ (2560)	ศึกษาความต้องการการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สำหรับผู้สูงอายุ	1. มีความต้องการคือ การมีสุขภาพที่ดี (Healthy) การมีส่วนร่วม (Participation) และการมีหลักประกันหรือความมั่นคง (Security) 2. แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุใน เขตอำเภอเมือง จัดได้ 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวประเภทวิถีไทย 2) รูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ และ 3) รูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวประเภท นันทนาการ
ปริญญ์ฐ เอียบศิริ เมธิม นฤชล ธนจิต ชัย และเทพรัตน์ เอื้อธรรมถาวร (2560)	ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ นักท่องเที่ยว ในการเลือก สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอ ปากช่อง จังหวัด นครราชสีมา	ประกอบด้วย ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านการ ส่งเสริมการขาย ปัจจัยด้านกระบวนการ ปัจจัย ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
ชินนภา นิลสนธิ์ และสุวารี นามวงศ์ (2561)	ศึกษาปัจจัยดึงดูดทางการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มี อิทธิพลต่อความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวเชิงฟื้นฟู จิตวิญญาณ	ปัจจัยหลักต้น 1) การพักผ่อน 2) การผ่อนคลาย 3) การอยู่ เหนือตนเอง 4) ความสมบูรณ์ทางกายภาพ 5) การสนองต่อตนเอง 6) ความภูมิใจในตนเอง 7) การพบสิ่งใหม่ ปัจจัยดึงดูด 1) ตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ 2) ใกล้ชิด วัฒนธรรมในชุมชน 3) มีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับ ธรรมชาติ 4) มีบรรยากาศที่สงบ 5) มี ประสบการณ์ร่วมอย่างแท้จริง 6) สถานที่ที่มี ความไกลจากที่อยู่ถาวร 7) มีประวัติศาสตร์ที่ น่าสนใจ
ทักษญา เปรมชุตี วัต (2561)	ศึกษาลักษณะด้าน พฤติกรรมและความพึง พอใจของนักท่องเที่ยวชาว	ความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยว 1. ด้านสภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยว 2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

	ไทยที่กลับมาเที่ยวซ้ำในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา	ความพึงพอใจด้านความปลอดภัยมีอิทธิพลต่อการตั้งใจกลับมาเที่ยวซ้ำ และการแนะนำต่อบุคคลอื่น
ประภัสสร คำสวัสดิ์ (2561)	ศึกษาปัจจัยที่กำหนดความสุขของคนในชุมชนแหล่งท่องเที่ยว	ความสุขของนักท่องเที่ยวเชิงอัตวิสัย 1. การมีสภาวะ สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศวิทยา สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม การให้บริการและความปลอดภัย ความสุขของนักท่องเที่ยวเชิงภาวะวิสัย 1. ด้านการเดินทางและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการเรียนรู้
รัศมี ทองศรีเทพ (2561)	ศึกษาความตั้งใจของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่กลับมาท่องเที่ยวซ้ำอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	ด้านความผ่อนคลายในการท่องเที่ยว และด้านความสุขใจ ความคุ้มค่า และเวลา มีอิทธิพลต่อการตั้งใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว
ศิวพร มีนาภา. (2561)	ศึกษาปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยว และปัจจัยองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย	ปัจจัยด้านความดึงดูดใจ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านความสำราญจากแหล่งท่องเที่ยว ด้านองค์ประกอบของการบริการ ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย
กนกวรรณ ปิยานุวัฒน์กุล อีสริย์ ศุภเลิศจารุภัทร์ และศุภลักษณ์ นิลนพรัตน์ (2562)	ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้เข้าชมการแข่งขันกีฬาเจ็ตสกี “Jet Ski – World Cup 2019”	1.ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) 2. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) 3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) 4. ด้านความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) 5. ด้านการบริการที่พัก (Accommodation)
ประภัสสร คำสวัสดิ์ (2562)	ประเมินความสุขอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวโดยชุมชนทั้งในส่วนชุมชนแหล่งท่องเที่ยว และในส่วน of นักท่องเที่ยว	การมีสภาวะ สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศธรรมชาติ สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ความสมดุลในการใช้เวลา การศึกษา/สติปัญญา การบริการและความปลอดภัย การเดินทางและสิ่งอำนวยความสะดวก การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน สังคมและวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การแลกเปลี่ยน

		ประสบการณ์และการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมกับชุมชน ลักษณะทางอารมณ์ คือ ปัจจัยในการกำหนดความสุขของนักท่องเที่ยว
พัทธมน ภมรนนท์ (2562)	ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว	สภาพแวดล้อมมีความสวยงามทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม การเดินทางมีความสะดวก มีบริการต่าง ๆ เช่น สุขา สำหรับเด็กและผู้สูงอายุอย่างเหมาะสมและเพียงพอ มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไว้ดูแลชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงาม และกำลังเป็นที่นิยม มีค่าเฉลี่ยต่อการตัดสินใจมากที่สุด
วงศ์ปัญญา นวนแก้ว และคณะ (2562)	ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงทัศนอาร ในภาคเหนือ	1. สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงาม 2. สถานที่ท่องเที่ยวมีชื่อเสียง 3. สถานที่ท่องเที่ยวมีความสงบ รื่นรมย์ ผ่อนคลายจิตใจ 4. สถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย 5. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเหมาะสม คุ่มค่า 6. สถานที่ท่องเที่ยวมีสะดวกสบายในการเดินทางมาท่องเที่ยว 7. สถานที่ท่องเที่ยวมีความสะอาด 8. สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสม 9. การบริการให้คำแนะนำหรือข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว
ชิดชม กันจุฬา (2563)	ศึกษาแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวซ้ำ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวที่มีเที่ยวเกาะเสม็ด 1. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7P's ประกอบด้วย (ด้านช่องทางจัดจำหน่าย ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ) 2. ทศนคติ 3. รายได้
กษราวดี ชูแสง (2564)	เพื่อศึกษาแรงจูงใจผลักดันแรงจูงใจดึงดูดที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้ามา	แรงจูงใจผลักดันที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้ามาท่องเที่ยวตามรอยคำขวัญ ความต้องการเสาะแสวงหาประสบการณ์

	ท่องเที่ยว	และสังคมใหม่ ปัจจัยดึงดูดที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้ามา ท่องเที่ยวตามรอยคำขวัญ ด้านนโยบายภาครัฐและเอกชนที่ส่งเสริม การท่องเที่ยว อิทธิพลจากกลุ่มอ้างอิง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการ ท่องเที่ยว
จินตนา สุริยะศร (2564)	ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ กำหนดอุปสงค์การ ท่องเที่ยวที่มีต่ออุปสงค์ การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม ในเขตพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน	ตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัว มีอำนาจในการทำนายน การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์การท่องเที่ยวได้ดี ที่สุดคือ ด้านการให้บริการ (0.238) ด้าน สถานที่ (0.208) ด้านสินค้าและบริการ (0.190) และด้านกิจกรรมที่จัดให้บริการ (0.113)
ธวัชรรัตน์ ญาณทศ ศิลป์ (2564)	ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการ ตัดสินใจท่องเที่ยวไทยของ พนักงานบริษัทเอกชนใน เขตกรุงเทพมหานคร หลัง สถานการณ์ COVID-19 ระบาดครั้งที่ 1	ปัจจัยด้านความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) (ต้องการพักผ่อนร่างกาย, ต้องการเปลี่ยน บรรยากาศจากการอยู่บ้าน, เพื่อหา ประสบการณ์ใหม่ๆที่น่าตื่นเต้นจากการไป ท่องเที่ยว, เพื่อหลีกเลี่ยงจากชีวิตประจำวัน และเพื่อต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ๆ) ปัจจัยด้านความต้องการความรู้สึกลปลอดภัย (Safety needs) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
รุ่งรวี คล้ายสุวรรณ (2564)	ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจเดินทาง ท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยวชาวไทย ใน จังหวัดชลบุรี	ปัจจัยด้านการคมนาคม การสร้างถนนและการ คมนาคมที่ไม่สะดวก ถนนหนทางไม่ดี เดินทาง ลำบาก
วรรณพร วะ สุวรรณ (2564)	ปัจจัยด้านศักยภาพการ ท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการ ตัดสินใจท่องเที่ยวเกาะ เสม็ด จังหวัดระยอง	สิ่งดึงดูดใจการเข้าถึงความปลอดภัยและการ บริการ/การรองรับ ส่งผลต่อการตัดสินใจ ท่องเที่ยวเกาะเสม็ด
ฐิตาภา ตันติพันธ์ วดี (2565)	ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ ความพึงพอใจของ	1. ด้านการส่งเสริมทางการตลาด หรือโปรโม ชัน

	นักท่องเที่ยวยที่ เลือก เดินทางท่องเที่ยวจังหวัด ภูเก็ต ช่วงการระบาดโค วิด-19	2. ด้านความเต็มใจที่จะจ่าย 3. ด้านการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
--	--	---

จากการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปตัวแปร ได้ ดังนี้ ด้านพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความ
ปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรม/การบริการการท่องเที่ยว และสุขภาพจิตผู้สูงอายุ

ทั้งนี้ตัวแปร มีผลต่อพฤติกรรม ความพึงพอใจ แรงจูงใจ ในการท่องเที่ยว มีรายงานบางส่วน
ที่ส่งผลต่อความสุข ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรดังกล่าว มาศึกษาว่าส่งผลต่อความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่
รอบบึงขุนทะเลของผู้สูงอายุหรือไม่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาเป็นแบบเชิงพรรณนา (descriptive study) เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1 ประชากร

ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ในอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2 กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 245 คน

3 วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นขนาดตัวอย่างสามารถคำนวณได้ จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่าง ของคอเครน (Cochran ,1953) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 0.95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (กัลยา วาณิชบัญชา, 2546)

มีสูตรในการคำนวณที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

สูตร

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{e^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดตัวอย่าง

P แทน สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยจะสุ่มเลือก = 0.2

Z แทนระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนด Z มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ

95

e แทน ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่เกิดขึ้น = 5% = 0.05

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{0.2(1-0.2)1.96^2}{0.05^2} = 243.94$$

ใช้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย จำนวน 245 คน

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่การวิจัย (Inclusion criteria) ดังนี้

1. ผู้สูงอายุ อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป
2. ผู้สูงอายุเคยเดินทางมาท่องเที่ยวบึงขุนทะเล
3. ยินดีเข้าร่วมในการศึกษา
4. อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างออกจากการวิจัย (Exclusion criteria) ดังนี้

1. อายุต่ำกว่า 60 ปี
2. มีอาการเครียด

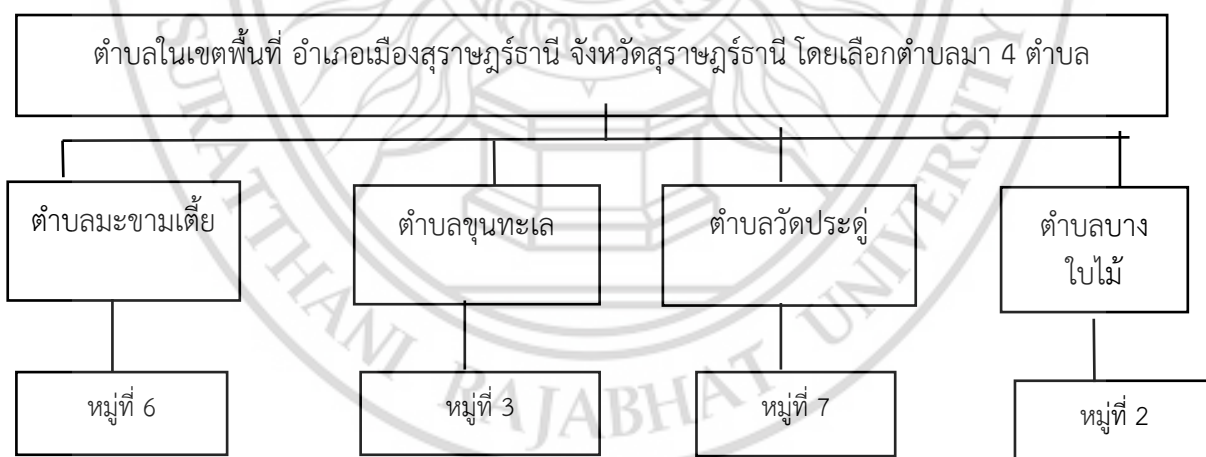
วิธีการสุ่มตัวอย่าง

โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ดังนี้

สุ่มตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการสุ่มตัวอย่างง่าย โดยการจับฉลาก (Simple random sampling) แบบไม่ใส่คืน ได้แก่ ตำบลมะขามเตี้ย ตำบลขุนทะเล ตำบลวัดประดู่ และตำบลบางไผ่

สุ่มเลือกหมู่บ้าน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) แบบไม่ใส่คืน ด้วยวิธีการจับฉลากใน 1 ตำบลจะเลือกสุ่มมา 1 หมู่บ้าน

การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มอย่างง่าย คำนวณกลุ่มตัวอย่างในแต่ละแห่ง โดยใช้สูตร

$$\text{สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างแต่ละแห่ง} = \frac{\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \times \text{ขนาดของประชากรแต่ละแห่ง}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

แทนค่าตามสูตรได้ ดังนี้

เขตพื้นที่	ประชากร	คำนวณขนาดตัวอย่าง ตามประชากร	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
หมู่ที่ 6 ตำบลมะขาม เดี่ยว	37	$\frac{245 \times 37}{353}$	26
หมู่ที่ 3 ตำบลขุนทะเล	206	$\frac{245 \times 206}{353}$	143
หมู่ที่ 7 ตำบลวัดประดู่	53	$\frac{245 \times 53}{353}$	37
หมู่ที่ 2 ตำบลบางไผ่	57	$\frac{245 \times 57}{353}$	39
รวม	353		245

ที่มา : รายงานข้อมูลตำบลขุนทะเล พ.ศ. 2565

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือสร้างจากการทบทวนเอกสาร วรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสังเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อคำถามในแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บข้อมูลซึ่งกำหนดให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษาและนิยามศัพท์เฉพาะ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเครื่องมือวิจัย รายละเอียดดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งใช้แบบสอบถามมีทั้งหมด 7 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปังจ้ยทางประชากร และเศรษฐกิจ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นข้อคำถามปลายปิดที่มีตัวเลือกตอบและข้อคำถามปลายเปิด ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับ ประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ โรคประจำตัว เป็นต้น

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นข้อคำถามปลายปิดที่มีตัวเลือกตอบ

ส่วนที่ 3 ปังจ้ยพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย

ลักษณะของเครื่องมือเป็น แบบประเมินค่า (Rating scale) 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก	ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ
ตัวเลือก	คะแนน	คะแนน
มาก	3	1
ปานกลาง	2	2
น้อย	1	3

เกณฑ์ในการให้คะแนนแปลผลโดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้
 อันตรภาคชั้น = (คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด) / จำนวนชั้น = $3 - 1/3 = 0.66$
 แบ่งการแปลผลออกเป็น 3 ระดับ การแปลความหมายคะแนน ดังนี้
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.66 หมายถึง ระดับต่ำ
 คะแนนเฉลี่ย 1.67 – 2.33 หมายถึง ระดับปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.00 หมายถึง ระดับสูง

ส่วนที่ 4 สิ่งอำนวยความสะดวก

ลักษณะของเครื่องมือเป็น แบบประเมินค่า (Rating scale) 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก	ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ
ตัวเลือก	คะแนน	คะแนน
มาก	3	2
ปานกลาง	2	3
น้อย	1	4

เกณฑ์ในการให้คะแนนแปลผลโดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้
 อันตรภาคชั้น = (คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด) / จำนวนชั้น = $3 - 1/3 = 0.66$
 แบ่งการแปลผลออกเป็น 3 ระดับ การแปลความหมายคะแนน ดังนี้
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.66 หมายถึง ระดับต่ำ
 คะแนนเฉลี่ย 1.67 – 2.33 หมายถึง ระดับปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.00 หมายถึง ระดับสูง

ส่วนที่ 5 การบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว

ลักษณะของเครื่องมือเป็น แบบประเมินค่า (Rating scale) 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก	ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ
ตัวเลือก	คะแนน	คะแนน
มาก	3	2
ปานกลาง	2	3

น้อย

1

4

เกณฑ์ในการให้คะแนนแปลผลโดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

อันตรภาคชั้น = (คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด) / จำนวนชั้น = $3 - 1/3 = 0.66$

แบ่งการแปลผลออกเป็น 3 ระดับ การแปลความหมายคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.66 หมายถึง ระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.67 – 2.33 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.00 หมายถึง ระดับสูง

ส่วนที่ 6 ดัชนีวัดความสุขคนไทย ฉบับ 15 ข้อ

ลักษณะของเครื่องมือเป็น แบบประเมินค่า (Rating scale) 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก คะแนน	ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ คะแนน
มากที่สุด	3	0
มาก	2	1
เล็กน้อย	1	2
ไม่เลย	0	3

การแปลผลการประเมินดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย 15 ข้อ มีคะแนนเต็ม 45 คะแนน สามารถเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติที่กำหนดดังนี้

คะแนน 33 – 45 คะแนน หมายถึง มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป (good)

คะแนน 27 – 32 คะแนน หมายถึง มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป (fair)

26 คะแนนหรือน้อยกว่า หมายถึง มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป (poor)

ส่วนที่ 7 แบบประเมินสุขภาพจิตผู้สูงอายุ

ลักษณะของเครื่องมือเป็น แบบประเมินค่า (Rating scale) 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก คะแนน	ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ คะแนน
มากที่สุด	4	1
มาก	3	2
เล็กน้อย	2	3
ไม่เลย	1	4

การแปลผล เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติที่กำหนดดังนี้ (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)

50-60 คะแนน	หมายถึง สุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป
43-49 คะแนน	หมายถึง สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป
42 คะแนน หรือน้อยกว่า	หมายถึง สุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย

1. หาค่าความตรง (Content Validity)

กำหนดผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาเพื่อตรวจสอบโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruency) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ นำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา การคำนวณหาค่า IOC โดยนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตรของโรบินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton, 1977) มีสูตรการคำนวณ ดังนี้

Index of Item-Objective Congruence = IOC

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

ถ้าข้อคำถามวัดได้ตรงจุดประสงค์	ได้ +1 คะแนน
ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงจุดประสงค์หรือไม่	ได้ 0 คะแนน
ถ้าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์	ได้ -1 คะแนน

2. นำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทุกคนที่ประเมินมารวมลงในแบบวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์เพื่อหาค่าเฉลี่ย สำหรับข้อคำถามแต่ละข้อใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
(Index of Item – Objective Congruence)

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม

- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้
 - ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
- IOC > 0.05 ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา

IOC $\leq$ 0.05 ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแบบสอบถาม

1. ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล	= 1.00	สรุปว่าใช้ได้
2. ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว	= 1.00	สรุปว่าใช้ได้
3. ตอนที่ 3 ด้านพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย	= 0.95	สรุปว่าใช้ได้
4. ตอนที่ 4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	= 0.84	สรุปว่าใช้ได้
5. ตอนที่ 5 ด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว	= 0.79	สรุปว่าใช้ได้
6. ตอนที่ 6 ดัชนีวัดความสุขคนไทย ฉบับ 15 ข้อ	= 1.00	สรุปว่าใช้ได้
7. ส่วนที่ 7 แบบประเมินสุขภาพจิตผู้สูงอายุ	= 1.00	สรุปว่าใช้ได้

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ใช้สูตรคำนวณ สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient Reliability) ทดสอบความสอดคล้องภายในของ แอลฟาของครอนบาค โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถาม ตอนที่ 2 3 4 5 6 และ 7 ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข หลังจากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ หลังจากนั้นนำไปทดสอบหาความเชื่อมั่น ในประชากรวัยแรงงาน ที่มีคุณสมบัติ ลักษณะ คล้ายคลึงกัน จำนวน 30 คน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ที่ได้ต้องมีค่ามากกว่า 0.70 สำหรับงานวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) (DeVellis, 2012)

สัมประสิทธิ์แอลฟา คำนวณจาก

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α = ค่าความเชื่อถือของสัมประสิทธิ์แอลฟา

k = จำนวนข้อคำถามของแบบทดสอบหรือแบบสอบถาม

S_i^2 = ความแปรปรวนของข้อคำถามทั้งฉบับ

S^2 = ความแปรปรวนของข้อคำถามรายข้อ

การวิเคราะห์ผลค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค แบบสอบถามทั้งฉบับ Cronbach's Alpha = 0.852

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอเก็บข้อมูลการวิจัย จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ส่งถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เทศบาลตำบล ในการเก็บข้อมูลในพื้นที่การวิจัย

2. ติดต่อประสานงานไปยังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เทศบาลตำบล ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยให้หน่วยงานทราบ
3. ลงพื้นที่ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยให้เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล และอาสาสมัครประจำหมู่บ้าน ที่ดูแลผู้สูงอายุทราบ
4. นัดกับอาสาสมัครประจำหมู่บ้าน ที่ดูแลผู้สูงอายุ เพื่อลงเก็บข้อมูลตามบ้านผู้สูงอายุ
5. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูล
6. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถาม นำข้อมูลไปวิเคราะห์หา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ในการอธิบายคุณลักษณะประชากร
2. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสุขของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ด้วยสถิติ Pearson's correlation coefficient นำเสนอค่า r และค่า p - value
๓. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ด้วยสถิติ การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ศึกษาปัจจัยสร้างสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุจังหวัดสุราษฎร์ธานี สุ่มด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 245 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอข้อมูล ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ปัจจัยปัจจัยทางประชากร และเศรษฐกิจ
- ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว
- ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย
- ส่วนที่ 4 ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
- ส่วนที่ 5 ปัจจัยด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว
- ส่วนที่ 6 ดัชนีวัดความสุขคนไทย
- ส่วนที่ 7 แบบประเมินสุขภาพจิตผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 1 ปัจจัยทางประชากร และเศรษฐกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 65.7 และ ร้อยละ 34.3 ตามลำดับ อายุเฉลี่ย 68.13 ± 5.75 ปี อายุสูงสุดคือ 85 ปี สถานภาพสมรส มากที่สุด รองลงมาคือ สถานภาพหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ ร้อยละ 29.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมี ระดับการศึกษาปฐมนศึกษา ร้อยละ 58.0 ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 25.7 มีรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท ร้อยละ 44.5 มีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 64.9 ภาวะ สุขภาพโดยทั่วไปในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 51.8 รายละเอียดดังตาราง ที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล (n = 245)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	161	65.7
ชาย	84	34.3
อายุ (ปี)		
Mean = 68.13	SD = 5.75	Max = 85 Min = 60

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	27	11.0
สมรส	145	59.2
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	73	29.8
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	4	1.6
ประถมศึกษา	142	58.0
มัธยมศึกษา	45	18.4
อนุปริญญา	42	17.1
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	12	4.9
อาชีพ		
ว่างงาน	47	19.2
รับจ้าง	42	17.1
เกษตรกรกรรม	54	22.0
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	63	25.7
ข้าราชการ	39	15.9
รายได้ของท่าน/ครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	25	10.2
ต่ำกว่า 5,000 บาท	45	18.4
5,000 – 10,000 บาท	109	44.5
10,001 – 15,000 บาท	23	9.4
มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป	43	17.6
โรคประจำตัว		
ไม่มี	86	35.1
มี	159	64.9
ภาวะสุขภาพโดยทั่วไปในปัจจุบัน		
ดี	116	47.3
ปานกลาง	127	51.8
แย่	2	8

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยว

พบว่า การเดินทางมาเที่ยวที่บึงขุนทะเล โดย รถจักรยานยนต์ มากที่สุด ร้อยละ 49.0 รองลงมา คือ รถยนต์ส่วนบุคคล ร้อยละ 42.9 กลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวบึงขุนทะเล มากกว่า 5 ครั้ง มากที่สุด ร้อยละ 67.8 พักผ่อน/ชมทิวทัศน์ คือวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวบึงขุนทะเล มากที่สุด ร้อยละ 36.3 รองลงมา ออกกำลังกาย เช่น ปั่นจักรยาน เต้นแอโรบิค ร้อยละ 28.2 ช่วงเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยวบึงขุนทะเล คือ ช่วงเวลาใดก็ได้ที่มีโอกาส ร้อยละ 64.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวกับครอบครัว มากที่สุด ร้อยละ 46.1 แหล่งท่องเที่ยวที่ท่านชอบไปมากที่สุด คือ ตามธรรมชาติ เช่น น้ำตก ภูเขา ร้อยละ 51.4 รายละเอียดดังตาราง ที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ พฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง (n = 245)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการเดินทางมาเที่ยวที่บึงขุนทะเล		
เดิน	0	0.0
รถจักรยาน	20	8.2
รถจักรยานยนต์	120	49.0
รถยนต์ส่วนบุคคล	105	42.9
รถโดยสารประจำทาง	0	0.0
รถรับจ้าง/รถแท็กซี่	0	0.0
จำนวนครั้งของการมาเที่ยวบึงขุนทะเล		
1 ครั้ง	4	1.6
2-3 ครั้ง	53	21.6
4-5 ครั้ง	22	9.0
มากกว่า 5 ครั้ง	166	67.8
วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวบึงขุนทะเล		
สนุกสนาน/ร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น พายเรือ	24	9.8
พักผ่อน/ชมทิวทัศน์	89	36.3
ออกกำลังกาย เช่น ปั่นจักรยาน เต้นแอโรบิค	69	28.2
ฟื้นฟูสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง	38	15.5
ปล่อยสัตว์น้ำเพื่อเสริมดวง	7	2.9
สักการะพ่อนทะเลเจ้าแม่กวนอิม	7	2.9
ชมวิถีชีวิตชาวประมงพื้นบ้าน เช่น ยกยอ	0	0.0
ดักอวน ทอดแห		
ชมสัตว์ เช่น นก	4	1.6
ซื้อของตลาด หรือรับประทานอาหารเย็น	7	2.9

ช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยวบึงขุนทะเล

วันธรรมดา	34	13.9
วันหยุดเสาร์-อาทิตย์	35	14.3
วันหยุดเทศกาล	5	2.0
ช่วงเวลาใดก็ได้ที่มีโอกาส	157	64.1

ลักษณะการเดินทางมาเที่ยว

คนเดียว	55	22.4
ครอบครัว	113	46.1
กลุ่มเพื่อน	51	20.8
ญาติ พี่น้อง	26	10.6

แหล่งท่องเที่ยวที่ท่านชอบไปมากที่สุด

ตามธรรมชาติ เช่น น้ำตก ภูเขา	126	51.4
ทางวัฒนธรรม เช่น วัด โบราณสถาน	49	20.0
เทศกาล ประเพณี เช่น งานประเพณี	50	20.4
ทางสุขภาพ เช่น บ่อน้ำร้อน สปา	13	5.3
อื่นๆ	7	2.9

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความคิดเห็นต่อพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัยรอบบึงขุนทะเลของกลุ่มตัวอย่าง โดยข้อความทุกข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นต่อพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัยพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของกลุ่มตัวอย่าง (n = 245)

ข้อคำถาม		พื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย			$\bar{x}$ (S.D.)	แปลผล
		จำนวน (ร้อยละ)				
		มาก	ปานกลาง	น้อย		
1.	บึงขุนทะเลมีบรรยากาศ วิวทิวทัศน์ที่สวยงาม	210 (85.7)	10 (4.1)	25 (10.2)	2.75 (0.62)	มาก
2.	บึงขุนทะเลมีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและน่าสนใจ	207 (84.5)	18 (7.3)	20 (8.2)	2.76 (0.58)	มาก

3.	บึงขุนทะเลสามารถเดินทางได้ ง่าย สะดวก รวดเร็ว	207 (84.5)	25 (10.2)	13 (5.3)	2.79 (0.52)	มาก
4.	บึงขุนทะเล มีบริการรถ สาธารณะเช่น รถโดยสารประจำ ทาง รถรับจ้าง	157 (64.1)	62 (25.3)	26 (10.6)	2.53 (0.68)	มาก
5.	บึงขุนทะเลสามารถท่องเที่ยวได้ ทุกฤดูกาล	192 (78.4)	34 (13.9)	19 (7.8)	2.70 (0.60)	มาก
6.	แหล่งท่องเที่ยวบึงขุนทะเล มี ความน่าสนใจ	200 (81.6)	32 (13.1)	13 (5.3)	2.76 (0.53)	มาก
7.	บึงขุนทะเลสร้างความสุขทางใจ ให้ท่านได้	205 (83.7)	26 (10.6)	14 (5.7)	2.77 (0.53)	มาก
8.	บึงขุนทะเลมีความสะอาดของ แหล่งท่องเที่ยว	186 (75.9)	46 (18.8)	13 (5.3)	2.70 (0.56)	มาก
9.	บรรยากาศการท่องเที่ยวบึงขุน ทะเลสนุกสนาน รื่นเริง	204 (83.3)	27 (11.0)	14 (5.7)	2.77 (0.53)	มาก
10.	บึงขุนทะเลยังคงอนุรักษ์ สภาพแวดล้อม และธรรมชาติ	188 (76.7)	44 (18.0)	13 (5.3)	2.71 (0.55)	มาก
11.	บึงขุนทะเลมีป้ายประกาศ ป้าย เตือนภัย	155 (63.3)	62 (25.3)	28 (11.4)	2.51 (0.69)	มาก
12.	สถานที่ท่องเที่ยวมีความ ปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง	173 (70.6)	59 (24.1)	13 (5.3)	2.65 (0.57)	มาก
13.	บึงขุนทะเลมีตำรวจท่องเที่ยวไว้ ให้ความช่วยเหลือ	192 (78.4)	32 (13.1)	21 (8.6)	2.69 (0.61)	มาก
14.	บึงขุนทะเลมีสถานพยาบาล ให้บริการ	174 (71.0)	51 (20.8)	20 (8.2)	2.62 (0.63)	มาก

ส่วนที่ 4 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความคิดเห็นต่อพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัยรอบบึงขุนทะเลของกลุ่มตัวอย่าง โดยข้อความทุกข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นต่อสิ่งแวดล้อมสะดวกของพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของกลุ่มตัวอย่าง (n = 245)

ข้อคำถาม	สิ่งแวดล้อมความสะดวก			$\bar{x}$ (S.D.)	แปลผล
	จำนวน (ร้อยละ)				
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
1. สภาพของถนนถึงแหล่งท่องเที่ยว มีมาตรฐาน ไม่เป็นหลุม	147 (60.0)	80 (32.7)	18 (7.3)	2.52 (0.63)	มาก
2. เส้นทางของแหล่งท่องเที่ยวบึงขุนทะเล มีป้ายและ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ชัดเจน สังเกตได้	163 (66.5)	63 (25.7)	19 (7.8)	2.58 (0.63)	มาก
3. สามารถใช้แอปพลิเคชัน ในการนำทางเพื่อค้นหาที่ตั้ง ของแหล่งท่องเที่ยวบึงขุนทะเล	186 (75.9)	37 (15.1)	22 (9.0)	2.66 (0.63)	มาก
4. เส้นทางรอบบึงขุนทะเล มีจุดแวะนั่งพักเพียงพอ	196 (80.0)	33 (13.5)	18 (6.5)	2.73 (0.57)	มาก
5. บึงขุนทะเล มีบริการให้เช่ารถจักรยาน/จักรยานยนต์	172 (70.2)	50 (20.4)	23 (9.4)	2.60 (0.65)	มาก
6. บึงขุนทะเล มีศูนย์บริการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวสูงอายุ	152 (62.0)	43 (17.6)	50 (20.4)	2.41 (0.80)	มาก
7. บึงขุนทะเล มีห้องน้ำ สาธารณะให้บริการ	185 (75.5)	46 (18.8)	14 (5.7)	2.69 (0.57)	มาก
8. มีสาธารณูปโภคพื้นฐาน เพียงพอ และใช้งานได้ดี เช่น อินเทอร์เน็ต ไฟฟ้า	148 (60.4)	79 (32.2)	18 (7.3)	2.53 (0.63)	มาก
9. แหล่งท่องเที่ยวบึงขุนทะเล มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ และผู้สูงอายุ เช่น ทางขึ้นลง ที่นั่งพัก	161 (65.7)	55 (22.4)	29 (11.8)	2.53 (0.69)	มาก

ส่วนที่ 5 ปัจจัยด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความคิดเห็นต่อการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยวของพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของกลุ่มตัวอย่าง โดยข้อความทุกข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นต่อการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยวของพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของกลุ่มตัวอย่าง (n = 245)

ข้อคำถาม	การบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว			$\bar{x}$ (S.D.)	แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
1. บึงขุนทะเล มีสินค้า การบริการ และจำหน่ายที่หลากหลาย	187 (76.3)	58 (23.7)	0 (0.0)	2.76 (0.42)	มาก
2. บึงขุนทะเล มีอาหารถิ่น อาหารแปลก อาหารทะเล ให้ลิ้มลอง	181 (73.9)	63 (25.7)	1 (4.0)	2.73 (0.45)	มาก
3. แหล่งท่องเที่ยวบึงขุนทะเล มีร้านสะดวกซื้อ ร้านกาแฟ	185 (75.5)	60 (24.5)	0 (0.0)	2.75 (0.43)	มาก
4. บึงขุนทะเล มีการส่งเสริมการเรียนรู้ และประสบการณ์ชีวิต เช่น การเรียนรู้ระบบนิเวศ การอนุรักษ์แม่น้ำ	171 (69.8)	49 (20.0)	25 (10.2)	2.59 (0.66)	มาก
5. บึงขุนทะเล มีกิจกรรมหลากหลายสำหรับผู้สูงอายุ	215 (87.8)	30 (12.2)	0 (0.0)	2.87 (0.32)	มาก
6. บึงขุนทะเล มีพื้นที่ เพื่อใช้เวลากับครอบครัว/คนรัก สำหรับผู้สูงอายุ	214 (87.3)	31 (12.7)	0 (0.0)	2.87 (0.33)	มาก
7. บึงขุนทะเล มีการจัดกิจกรรมนันทนาการ สำหรับผู้สูงอายุ	211 (86.1)	33 (13.5)	1 (4.0)	2.85 (0.36)	มาก
8. บึงขุนทะเล มีการจัดกิจกรรมประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น กิจกรรมตักบาตร วัดสำคัญ	189 (77.1)	39 (15.9)	17 (6.9)	2.70 (0.59)	มาก
9. บึงขุนทะเล มีพื้นที่สำหรับการหาประสบการณ์ใหม่ๆ ที่น่าตื่นเต้น เช่น การละเล่น ดนตรี	185 (75.5)	54 (22.0)	6 (2.4)	2.73 (0.49)	มาก
10. การท่องเที่ยวบึงขุนทะเลทำให้รู้สึกได้ค้นหามุมมองใหม่ๆ ในชีวิต	188 (76.7)	57 (23.3)	0 (0.0)	2.76 (0.42)	มาก

11	บึงขุนทะเล มีประชาสัมพันธ์ไว้ ประกาศ ข้อมูลข่าวสาร สำหรับ ผู้สูงอายุ	186 (75.9)	59 (24.1)	0 (0.0)	2.75 (0.42)	มาก
----	--	---------------	--------------	------------	----------------	-----

ส่วนที่ 6 ดัชนีวัดความสุขคนไทย ฉบับ 15 ข้อ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ร้อยละ ดัชนีวัดความสุขของกลุ่มตัวอย่าง (n = 245)

ข้อคำถาม	ดัชนีวัดความสุขคนไทย จำนวน (ร้อยละ)			
	ไม่เลย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด
1 รู้สึกว่าชีวิตของท่านมีความสุข	0 (0.0)	7 (2.9)	41 (18.7)	197 (80.4)
2 รู้สึกภูมิใจในตนเอง	0 (0.0)	0 (0.0)	40 (16.3)	205 (83.7)
3 ต้องไปรับการรักษาพยาบาลเสมอๆเพื่อ ให้สามารถดำเนินชีวิตและทำงานได้	81 (33.1)	96 (39.2)	32 (13.1)	36 (14.7)
4 พึงพอใจในรูปร่างหน้าตาของท่าน	0 (0.0)	3 (1.2)	86 (35.1)	156 (63.7)
5 มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน	0 (0.0)	3 (1.2)	85 (34.7)	157 (64.1)
6 รู้สึกประสบความสำเร็จและความก้าวหน้า ในชีวิต	0 (0.0)	0 (0.0)	81 (33.1)	164 (66.9)
7 มั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรงที่ เกิดขึ้นในชีวิต	0 (0.0)	5 (2.0)	95 (38.8)	145 (59.2)
8 จะรู้สึกหงุดหงิด ถ้าสิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นไป ตามที่คาดหวัง ท	96 (39.2)	58 (23.7)	27 (11.0)	64 (26.1)
9 สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ ด้วยตัวท่านเอง	0 (0.0)	3 (1.2)	67 (27.3)	175 (71.4)
10 รู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้อื่นที่มีป ญหา	0 (0.0)	4 (1.6)	87 (35.5)	154 (62.9)
11 มีความสุขกับการริเริ่มงานใหม่ๆ และ มุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ	0 (0.0)	3 (1.2)	73 (29.8)	169 (69.0)
12 รู้สึกว่าชีวิตของท่านไรค่าไม่มีประโยชน์	170	23	8	44

		(69.4)	(9.4)	(3.3)	(18.0)
13	มีเพื่อนหรือญาติพี่น้องคอยช่วยเหลือ ท่านในยามที่ท่านต้องการ	4 (1.4)	10 (4.1)	63 (25.7)	168 (68.6)
14	มั่นใจว่าชุมชนที่ท่านอยู่อาศัยมีความ ปลอดภัยต่อท่าน	0 (0.0)	3 (1.2)	80 (32.7)	162 (66.1)
15	มีโอกาสดำเนินกิจกรรมคลายเครียด	4 (1.6)	71 (29.0)	170 (69.4)	0 (0.0)

ตารางที่ 7 แสดงดัชนีความสุขผู้สูงอายุ

พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป (good) (33 – 45 คะแนน) มากที่สุด ร้อย
ละ 68.2

ดัชนีความสุข	จำนวน	ร้อยละ
มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป (poor) (26 คะแนนหรือน้อยกว่า)	27	11.0
มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป (fair) (27 – 32 คะแนน)	51	20.8
มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป (good) (33 – 45 คะแนน)	167	68.2

ส่วนที่ 7 แบบประเมินสุขภาพจิตผู้สูงอายุ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละ สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 245)

ข้อคำถาม		ดัชนีวัดความสุขคนไทย			
		จำนวน (ร้อยละ)			
		ไม่เลย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด
1	รู้สึกชีวิตท่านมีความหมาย (มีคุณค่ามีประโยชน์)	0 (0.0)	7 (2.9)	58 (23.7)	180 (73.5)
2	รู้สึกชีวิตของท่านมีความสุข	1 (0.4)	7 (2.9)	81 (24.9)	176 (71.8)
3	รู้สึกกังวลใจ	132 (53.9)	80 (32.7)	18 (7.3)	15 (6.1)
4	พอใจต่อการผูกมิตรหรือเข้ากับบุคคล อื่น	0 (0.0)	0 (0.0)	86 (35.1)	159 (64.9)

5	มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน	0 (0.0)	3 (1.2)	74 (30.2)	168 (68.6)
6	ปัญหาส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่สามารถแก้ไขได้	0 (0.0)	10 (4.1)	83 (33.9)	152 (62.0)
7	สามารถทำใจยอมรับได้สำหรับปัญหาที่ยากจะแก้ไข (เมื่อมีปัญหา)	26 (10.6)	17 (6.9)	72 (29.4)	130 (53.1)
8	รู้สึกยินดีกับความสำเร็จของคนอื่น	0 (0.0)	3 (1.2)	91 (37.1)	151 (61.6)
9	รู้สึกเห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นมีทุกข์	3 (1.2)	0 (0.0)	92 (37.6)	150 (61.2)
10	พึงพอใจกับความสามารถของตนเอง	0 (0.0)	5 (2.0)	88 (35.9)	152 (62.0)
11	รู้สึกภูมิใจในตนเอง	0 (0.0)	11 (4.5)	69 (28.2)	165 (67.3)
12	มีเพื่อนหรือคนอื่น ๆ ในสังคมคอยช่วยเหลือท่านเมื่อต้องการ	0 (0.0)	14 (5.7)	73 (29.8)	158 (64.5)
13	ครอบครัวมีความรักและผูกพันต่อกัน	0 (0.0)	7 (2.9)	60 (24.5)	178 (72.7)
14	ถ้าป่วยมั่นใจว่าครอบครัวจะดูแลท่านเป็นอย่างดี	0 (0.0)	10 (4.1)	54 (22.0)	181 (73.9)
15	สมาชิกของครอบครัวให้ความช่วยเหลือเมื่อต้องการ	7 (2.9)	0 (0.0)	46 (18.8)	192 (78.4)

ตารางที่ 9 แสดงสุขภาพจิตผู้สูงอายุ

พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีสุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป (50-60คะแนน) มากที่สุด ร้อยละ 72.2

สุขภาพจิตผู้สูงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
สุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป (42 คะแนน หรือน้อยกว่า)	17	6.9
สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป (43-49 คะแนน)	51	20.8
สุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป (50-60คะแนน)	177	72.2

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตัวแปร

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ พื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย ($r = 0.155$, $p\text{-value} = 0.015$) มีความสัมพันธ์ระดับน้อย, สิ่งอำนวยความสะดวก ($r = 0.175$, $p\text{-value} = 0.006$) มีความสัมพันธ์

ระดับน้อย, ด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว ($r = 0.201$, $p\text{-value} = 0.002$) มีความสัมพันธ์ระดับน้อย และสุขภาพจิตผู้สูงอายุ ($r = 0.848$, $p\text{-value} = <0.001$) มีความสัมพันธ์ระดับมาก

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ

ปัจจัย	r	P-value	แปลผล
พื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย	0.155	0.015	สัมพันธ์น้อย
สิ่งอำนวยความสะดวก	0.175	0.006	สัมพันธ์น้อย
ด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว	0.201	0.002	สัมพันธ์น้อย
สุขภาพจิตผู้สูงอายุ	0.848	<0.001	สัมพันธ์มาก

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

จากตารางที่ 11 ผู้วิจัยนำตัวแปรอิสระ วิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยเชิงพหุคูณแบบ Enter (Enter Multiple Regression Analysis) ผลการวิเคราะห์ พบว่า มีตัวแปรทำนาย 4 ตัว คือ พื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย, สิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว และสุขภาพจิตผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีอำนาจทำนายความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ร้อยละ 0.752

ตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณโลจิสติก

Variable	b	Std. Error	Beta	t	Sig.
Constant	-15.982	2.193	-	-7.288	0.000
พื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย (X_1)	-1.816	0.742	-0.260	-2.448	0.015*
สิ่งอำนวยความสะดวก (X_2)	2.269	0.713	0.215	3.182	0.002*
ด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว (X_3)	2.143	0.609	0.129	3.520	0.001*
สุขภาพจิตผู้สูงอายุ (X_4)	0.844	0.032	0.846	26.414	<0.001**
Adjust R Square = 0.752 R Square = 0.756 R = 0.870 Durbin-Watson = 1.556					

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 65.7 และ ร้อยละ 34.3 ตามลำดับ อายุเฉลี่ย 68.13 ± 5.75 ปี อายุสูงสุดคือ 85 ปี สถานภาพสมรสมากที่สุด รองลงมาคือ สถานภาพหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ ร้อยละ 29.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 58.0 ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 25.7 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท ร้อยละ 44.5 มีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 64.9 ภาวะสุขภาพโดยทั่วไปในปัจจุบัน อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 51.8

พฤติกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ พบว่า การเดินทาง มาเที่ยวที่บึงขุนทะเล โดย รถจักรยานยนต์ มากที่สุด ร้อยละ 49.0 รองลงมา คือ รถยนต์ส่วนบุคคล ร้อยละ 42.9 กลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวบึงขุนทะเล มากกว่า 5 ครั้ง มากที่สุด ร้อยละ 67.8 พักผ่อน/ชม ทิวทัศน์ คือวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวบึงขุนทะเล มากที่สุด ร้อยละ 36.3 รองลงมา ออกกำลังกาย เช่น ปั่นจักรยาน เดินแอโรบิก ร้อยละ 28.2 ช่วงเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยวบึงขุนทะเล คือ ช่วงเวลาใดก็ได้ที่มีโอกาส ร้อยละ 64.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวกับครอบครัว มากที่สุด ร้อยละ 46.1 แหล่งท่องเที่ยวที่ชื่นชอบไปมากที่สุด คือ ตามธรรมชาติ เช่น น้ำตก ภูเขา ร้อยละ 51.4

จากข้อมูลพบว่า พื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย ($r = 0.155$, $p\text{-value} = 0.015$) มีความสัมพันธ์ระดับน้อย, สิ่งอำนวยความสะดวก ($r = 0.175$, $p\text{-value} = 0.006$) มีความสัมพันธ์ระดับน้อย, ด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว ($r = 0.201$, $p\text{-value} = 0.002$) มีความสัมพันธ์ระดับน้อย และสุขภาพจิตผู้สูงอายุ ($r = 0.848$, $p\text{-value} = <0.001$) มีความสัมพันธ์ระดับมาก

สรุปผลการวิจัย: วัตถุประสงค์ ศึกษาปัจจัยด้านด้านพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรม/การบริการการท่องเที่ยว และสุขภาพจิตผู้สูงอายุ ที่ส่งผลต่อความสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุจังหวัดสุราษฎร์ธานี

พบว่า 4 ตัวแปรส่งผลต่อความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ คือ พื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย (X_1) สิ่งอำนวยความสะดวก (X_2) ด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว (X_3) และสุขภาพจิตผู้สูงอายุ (X_4)

พื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย พบว่า ผู้สูงอายุที่มีความคิดพื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย เพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเกิดความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ลดลง 0.16 เท่า

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ผู้สูงอายุที่มีความคิดด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเกิดความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ เพิ่มขึ้น 0.215 เท่า

ด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ผู้สูงอายุที่มีความคิดการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเกิดความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ เพิ่มขึ้น 0.215 เท่า

สุขภาพจิตผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีสุขภาพจิตผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเกิดความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ เพิ่มขึ้น 0.846 เท่า

ซึ่งพบว่า สิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว มีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางบวก มีผลทำให้ความสุขของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ เพิ่มขึ้นตามไปด้วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

พื้นที่/สิ่งแวดล้อม/ความปลอดภัย มีโอกาสเกิดความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ลดลง 0.16 เท่า จากการศึกษาของ ปรียาณัฐ เอียบศิริเมธีม นฤชล ธนจิตชัย และเทพรัตน์ เอื้อธรรมถาวร (2560) พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ส่งผลต่อนักท่องเที่ยวในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงความพึงพอใจด้านความปลอดภัยยังมีอิทธิพลต่อการตั้งใจกลับมาเที่ยวซ้ำ และการแนะนำต่อบุคคลอื่น (ทักษญา เปรมชุตีวัต, 2561) เป็นไปได้ว่าเมื่อผู้สูงอายุพึงพอใจด้านสิ่งแวดล้อม และตั้งใจกลับมาเที่ยวซ้ำ อาจเกิดจากความสุขเมื่อได้สัมผัสกับพื้นที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยในสถานที่นั้น

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ผู้สูงอายุที่มีความคิดด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเกิดความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ เพิ่มขึ้น 0.215 เท่า การศึกษา ของ กนกวรรณ ปิยานุวัฒน์กุล อิศริย์ ศุภเลิศจารุภัทร์ และศุภลักษณ์ นิลนพรัตน์ (2562) พบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) และความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้เข้าชมการแข่งขันกีฬาเจ็ตสกี นอกจากนี้ การเดินทางมีความสะดวก มีบริการต่าง ๆ เช่น สุขา สำหรับเด็กและผู้สูงอายุอย่างเหมาะสมและเพียงพอ มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไว้ดูแลชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว (พัทธมน ภมรานนท์, 2562) และ สิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยดึงดูดที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้ามาท่องเที่ยว (กษราวดี ชูแสง, 2564) และการศึกษาของ ประภัสสร คำสวัสดิ์ (2562) พบว่า การบริการและความปลอดภัย การเดินทางและสิ่งอำนวยความสะดวก ทำให้เกิดความสุขอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวโดยชุมชนทั้งในส่วนของผู้ชมแหล่งท่องเที่ยว และในส่วนของนักท่องเที่ยว ดังนั้น สิ่งอำนวยความสะดวก ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว การตัดสินใจท่องเที่ยว เป็นปัจจัยดึงดูดที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้ามาท่องเที่ยว และย่อมส่งผลให้เกิดความสุขอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว ตามมา

ด้านการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ผู้สูงอายุที่มีความคิดการบริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเกิดความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ เพิ่มขึ้น 0.215 เท่า กล่าวคือ การได้รับบริการและความปลอดภัย ความสุขของนักท่องเที่ยวเชิงอัตวิสัย (ประภัสสร คำสวัสดิ์, 2561) และความผ่อนคลายในการท่องเที่ยว และด้าน

ความสุขใจ ความคุ้มค่า และเวลา มีอิทธิพลต่อความตั้งใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของ นักท่องเที่ยว (รัศมีทองศรีเทพ. 2561)

สุขภาพจิตผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีสุขภาพจิตผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเกิดความสุขจากการท่องเที่ยวพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ เพิ่มขึ้น 0.846 เท่า สถานที่ที่ตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ 2) ใกล้ชิดวัฒนธรรมในชุมชน 3) มีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ 4) มีบรรยากาศที่สงบ มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเชิงพื้นที่พหุจิตวิญญาณ (ชินนภา นิลสนธิ์ และสุวารี นามวงศ์, 2561)

ข้อเสนอแนะ

ควรดำเนินการเก็บข้อมูลในพื้นที่ /อำเภออื่นๆ เพิ่มเติมต่อไป

บรรณานุกรม

- เกษรราตรี ชูแสง (2564). แรงจูงใจที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้ามาท่องเที่ยวตามรอยคำขวัญ จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- กรมสุขภาพจิต (2565). “Happiness” สุขนี้สร้างได้ (พิมพ์ครั้งที่ 1). ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพฯ.
- กนกวรรณ ปิยานุวัฒน์กุล อีสริย์ ศุภเลิศจารุภัทร์ และศุภลักษณ์ นิลนพรัตน์ (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้เข้าชมการแข่งขัน กีฬาเจ็ตสกี “Jet Ski – World Cup 2019. สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2567 จาก <https://research.bkkthon.ac.th/index.php?mod=view&id=1672>
- จินตนา สุริยะศร (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. 3(3), 67 – 83.
- ชิดชม กันจุฬา (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวกรณีศึกษาเกาะเสม็ด จังหวัดนนทบุรี. วารสารเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน. 2(1), 13-33.
- ขึ้นนภา นิลสนธิ์ และสุวารี นามวงศ์ (2561). ปัจจัยแรงจูงใจทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาวะที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ภูเก็ต. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี. 12(2), 384 – 403.
- ฐิตาภา ดันติพันธ์วดี (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ และความตั้งใจกลับไปเที่ยวซ้ำ ของนักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ช่วงการระบาดโควิด – 19. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทักษญา เปรมชุตีวงศ์ (2561). ปัจจัยด้านพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอิทธิพลต่อ แนวโน้มการกลับมาเที่ยวซ้ำยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทัชชกร สัมมะสุต กาญจน์สุตา พันภัยพาล คุณากร หนูนิล เปรมฤดีปิ่นประเสริฐ และศิริพร ตฤณขจี (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ Café Hopping ของผู้บริโภค Gen Z กรณีศึกษา Minimo House Café. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. 14(2), 480 – 494.
- ธนนันท์ วัชรธร, วรวิทย์ เฟื่องพันธ์ และสุวิชัย โกศัยยะวัฒน์ (2560). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุในเขต อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม. 13(1), 260 – 275.
- ธวัชรัตน์ ญาณทศศิลป์ (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวไทยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร หลังสถานการณ์ COVID-19 ระบาดครั้งที่ 1. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ปรียาณัฐ เอื้อยศิริเมธีม นฤชล ธนจิตชัย และเทพรัตน์ เอื้อธรรมถาวร (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 11(1), 39 – 48.
- ประภัสสร คำสวัสดิ์ (2561). ปัจจัยที่กำหนดความสุขจากการท่องเที่ยวโดยชุมชน. วารสารสหศาสตร์ ศรีปทุม ชลบุรี. 15(1), 21 – 31.
- ประภัสสร คำสวัสดิ์ (2562). การสร้างดัชนีวัดความสุขจากการท่องเที่ยวโดยชุมชน. วารสารสหศาสตร์ศรีปทุม ชลบุรี. 5(1), 19 – 28.
- ปัทมพร อิมวิทยา และศรีัญญา กันตะบุตร (2564). แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยเจเนอเรชั่นวายต่อการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพในจังหวัดเชียงใหม่. วารสารบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 7(3), 296 – 303.
- ปัทมพร อิมวิทยา และศรีัญญา กันตะบุตร (2564). แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยเจเนอเรชั่นวายต่อการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพในจังหวัดเชียงใหม่. วารสารบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 7(3), 296 – 303.
- พัทธมน ภมรานนท์ (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- รัศมี ทองศรีเทพ (2561). ปัจจัยภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของ นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- รุ่งรวี คล้ายสุวรรณ (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดชลบุรี. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ราตรีญา อธิภัทร์ตระกูล (2566). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว จังหวัดภูเก็ต. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 14(2), 209 – 238.
- วิลาสินี ยนต์วิทย์. (2562). แนวทางการพัฒนาธุรกิจเพื่อรองรับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุในประเทศไทย. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 13 (2), 428-438.
- วงษ์ปัญญา นวนแก้ว, ปรัชญา นวนแก้ว, ณัฐวุฒิ พรหมเทียน, ณัฏพล ปานงาม และวันชัย เหมืองหม้อ (2562). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการตัดสินใจท่องเที่ยวในภาคเหนือของประเทศไทย. วารสารโครงการนิตยสารคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ. 5(1), 95 – 103.
- วรรณพร วะสุวรรณ (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ของนักท่องเที่ยวเจเนอเรชั่น วาย. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิไลพรรณ ใจวิไล และเกศรา สุกเพชร (2566). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกใช้บริการในธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุไทย ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19. วารสารปัญญาวิวัฒน์. 15(1), 158 – 176.

ศิวพร มีนาภา. (2561). ปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยว และปัจจัยองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สำนักส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต (2558). แนวทางการดูแลทางด้านสังคมจิตใจของผู้สูงอายุ เพื่อป้องกันปัญหาสุขภาพจิต (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1) ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สุภาวรรณ สุวรรณสิงห์ (2561). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการใช้บริการ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Medical Tourism). การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ภาคผนวก ก หนังสือเชิญผู้ทรงตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๔๐.๕/ว๔๑๔

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๑๐๐

๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.อิศรินทร์ ราศิริ

ด้วย ดร.คันธรส สุขกุล อาจารย์สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้ทำโครงการวิจัยทางสาธารณสุขเรื่อง การศึกษาปัจจัยสร้างสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการทำวิจัยครั้งนี้ จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ในการนี้ คณะฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ดังกล่าว คณะฯ จึงขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของบุคลากร เพื่อให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่างๆ ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมี ดร.คันธรส สุขกุล หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖๒-๔๕๑๔๙๖ เป็นผู้ประสานงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทั้งนี้ หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อิศรินทร์ เครือหงส์)
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

สำนักงานคณะวิทยาศาสตร์ฯ (ฝ่ายเลขานุการ)

โทร ๐๗๗-๔๑๓๓๖๖

5 ทศวรรษ
(2516 - 2566)

จาก "วิทยาลัยครู" สู่ "มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างวิศวกรสังคม"

ที่ อว ๐๖๔๐.๕/ว๔๑๔

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๑๐๐

๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ด้วย ดร.คันธรส สุขกุล อาจารย์สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้ทำโครงการวิจัยทางสาธารณสุขเรื่อง การศึกษาปัจจัยสร้างสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการทํายวิจัยครั้งนี้ จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ในการนี้ คณะฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ดังกล่าว คณะฯ จึงขออนุเคราะห์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณิ นิลกรณ์ อาจารย์สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของบุคลากร เพื่อให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่างๆ ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมี ดร.คันธรส สุขกุล หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖๒-๕๕๑๕๙๙๖ เป็นผู้ประสานงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทั้งนี้ หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิตพงษ์ เครือหงส์)
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

สำนักงานคณะวิทยาศาสตร์ฯ (ฝ่ายเลขานุการ)
โทร ๐๗๗-๙๑๓๓๖๖

5 ทศวรรษ

จาก "วิทยาลัยครู" สู่ "มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างวิศวกรสังคม"

ที่ อว ๐๖๔๐.๕/ว๔๑๔

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๑๐๐

๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ด้วย ดร.คันธรส สุขกุล อาจารย์สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้ทำโครงการวิจัยทางสาธารณสุขเรื่อง การศึกษาปัจจัยสร้างสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเล ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการทำวิจัยครั้งนี้ จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ในการนี้ คณะฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ดังกล่าว คณะฯ จึงขออนุเคราะห์ ดร.วงศ์ระวีทย์ น้อมนำทรัพย์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของบุคลากร เพื่อให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่างๆ ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมี ดร.คันธรส สุขกุล หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖๒-๕๕๑๔๕๙๖ เป็นผู้ประสานงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทั้งนี้ หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิตพงศ์ เครือหงส์)
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

สำนักงานคณะวิทยาศาสตร์ฯ (ฝ่ายเลขานุการ)
โทร ๐๗๗-๕๑๓๓๖๖

5 ทศวรรษ
(2510 - 2560)

จาก "วิทยาลัยครู" สู่ "มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างวิศวกรสังคม"

ภาคผนวก ข เอกสารรับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์วิจัย

SRUF 10-02/v1.0

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Surattani Rajabhat University Research Ethics Committee

272 หมู่ 9 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100 เบอร์โทรศัพท์ 077 913340-1

เอกสารรับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ดำเนินการให้การรับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP) และ 45CFR 46.101(b)

รหัสโครงการ : 158/2566
เอกสารรับรองเลขที่ : SRU-EC 2567/014
ชื่อโครงการ : การศึกษาปัจจัยสร้างสุขจากการท่องเที่ยวในพื้นที่รอบบึงขุนทะเลของนักท่องเที่ยว
ผู้สูงอายุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : อาจารย์ ดร.คันธส สุขกุล
หน่วยงานที่สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ประเภทการรับรอง : รับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรม (Exemption)
เอกสารที่รับรอง : 1.แบบเสนอโครงการวิจัย
2.เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
3.เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย
4.แบบการเก็บรวบรวมข้อมูล / โปรแกรม / กิจกรรม
วันที่รับรอง : 24 มกราคม 2567
วันหมดอายุ : 23 มกราคม 2568

(รองศาสตราจารย์ ดร.วันดี สุทธิรงค์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรา พงษ์พานิช)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาพลงพื้นที่เก็บข้อมูล

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ.....ดร.คันทรอส.....นามสกุล.....สุขกุล.....
2. ตำแหน่งทางวิชาการ.....อาจารย์.....
3. ตำแหน่งทางการบริหาร.....-.....
4. สังกัดภาควิชา.....สาธิตสอนชุมชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.....
5. Email (มหาวิทยาลัย).....kantarote.soo@sru.ac.th.....
Email (อื่น).....kantarote.soo@sru.ac.th.....
6. โทรศัพท์มือถือ.....087-4659444.....
7. โทรศัพท์ที่ทำงาน.....-.....โทรสาร.....-.....
8. ที่อยู่ในการจัดส่งเอกสาร.....คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี หมู่ 9 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จ. สุราษฎร์ธานี 84000.....
9. กรณีมีผู้ประสานงานสามารถติดต่อได้ที่
ชื่อ.....
โทรศัพท์มือถือ.....
10. ที่อยู่ในการจัดส่งเอกสาร.....
11. ประวัติการศึกษา.....
พ.ศ. 2550.....วท.ม. (สรีรวิทยา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....
พ.ศ. 2544.....วท.บ. (กายภาพบำบัด) มหาวิทยาลัยมหิดล.....
พ.ศ. 2566.....สด. มหาวิทยาลัยบูรพา.....
12. ผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการ.....

ผลงานการตีพิมพ์

คันทรอส สุขกุล และปราโมทย์วงศ์สวัสดิ์ (2562). ภาวะซึมเศร้าในประชากรวัยแรงงาน: ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและแนวทางการดูแล. วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้าจันทบุรี. 30(2): 229-238. 2562.

ผลงานนำเสนอแบบบรรยาย

ภารณี นิลกรณ์, เสาวรส พัวพลเทพ, เบญจมาภรณ์ นาคามดี, วราวุฒิ มหามิตร และคันธรส สุขกุล. โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพจิตตามหลักภูมิปัญญาท้องถิ่น ในชมรมผู้สูงอายุ ตำบลทุ่งขวาง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 12 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. วันที่ 9-10 กรกฎาคม 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

ผลงานนำเสนอโปสเตอร์

วราวุฒิ มหามิตร, ภารณี นิลกรณ์ และคันธรส สุขกุล. ความหลากหลายของพรรณพืช และภูมิปัญญาท้องถิ่นในการใช้ประโยชน์ด้านสมุนไพรในพื้นที่ลุ่มน้ำปะขาว อำเภอมือง จังหวัดชัยภูมิ. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 12 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. วันที่ 9-10 กรกฎาคม 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

คันธรส สุขกุล. ความเครียดของเจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพ. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 13 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม วันที่ 8-9 กรกฎาคม 2564

ภารณี นิลกรณ์, ชีราวุธ ปุณณวิช, เบญจมาภรณ์ นาคามดี, วราวุฒิ มหามิตร และคันธรส สุขกุล. การประเมินรูปแบบการป้องกันการใส่สารเสพติดรายใหม่ในเยาวชนโดยความร่วมมือของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จังหวัดนครปฐม. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 13 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม วันที่ 8-9 กรกฎาคม 2564

1. ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชา.....กายวิภาคและสรีรวิทยา.....
2. ประสบการณ์พิเศษ.....

1. ชื่อ.....ดร.พูนศักดิ์.....นามสกุล.....บุญยัง.....
2. ตำแหน่งทางวิชาการ.....อาจารย์.....
3. ตำแหน่งทางการบริหาร.....-.....
4. สังกัดภาควิชา.....สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน.....คณะ.....วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
5. Email (มหาวิทยาลัย).....poonsak.boon@sru.ac.th.....
Email (อื่น).....aopoon@hotmail.com.....
6. โทรศัพท์มือถือ.....093-582-6546.....
7. โทรศัพท์ที่ทำงาน.....077-913-366.....โทรสาร.....077-913-367.....
8. ที่อยู่ในการจัดส่งเอกสาร.....คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์
ธานี 272 ม.9 ต.ขุนทะเล เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84100.....
9. กรณีมีผู้ประสานงานสามารถติดต่อได้ที่
ชื่อ.....
โทรศัพท์มือถือ.....
ที่อยู่ในการจัดส่งเอกสาร.....
10. ป

ร ะดับ ะ การศึกษา	สาขาที่จบ	สถาบัน
ว. ปริญญา ตรี	วท.บ. (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการ อาหาร)	สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
2. ปริญญา โท	วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกโภชนา วิทยา	มหาวิทยาลัยมหิดล
3. ปริญญา เอก	ปร.ด. (การส่งเสริมสุขภาพและสุขศึกษา)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

11. ผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการ.....
12. ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชา.....อาหารและโภชนาการเพื่อสุขภาพ การส่งเสริมสุขภาพ
13. ประสบการณ์พิเศษ...ที่ปรึกษาโครงการที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สสส.....
14. ประวัติการทำงานร่วมกับสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์ (สอว.)/สำนักงาน
ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว. หรือ สกอ.เดิม)
- 14.1) ได้รับเงินอุดหนุนโครงการวิจัยรัฐร่วมเอกชนฯ จำนวนเรื่อง ประกอบด้วย
เรื่องที่ 1:ปี พ.ศ.
งบประมาณที่ได้รับบาท
- 14.2) ผู้ประเมินโครงการวิจัยรัฐร่วมเอกชนฯ จำนวนเรื่อง ประกอบด้วย
เรื่องที่ 1:ปี พ.ศ.

